

KÖNYVTÁRI

Híradó

január 1967 február

VÁLASZTÁSOK ELŐTT - KÖNYVTÁRI TEENDŐINKRŐL

A jelentős társadalmi- politikai események mindig gazdagítják a könyvtári munka tartalmát és megújítják, élénkitik propaganda-módszereinket. Az országgyűlési képviselőválasztások, tanácsválasztások idején különösképpen előtérbe kerül az olvasókkal való eleven kapcsolat.

Országos beszélgetés alakul ki a dolgozókat leginkább foglalkoztató társadalmi-politikai kérdésekről, életünk gondjairól, a termelésről, a szociális és kulturális viszonyokról. A könyvtár, könyv- és folyóiratanyagára és propagandaeszközeire építve, ennek az országos beszélgetésnek helyi erjesztője, kezdeményezője lehet. Ebben látjuk, a választások előtt szerepünket és tennivalónk lényegét.

Lényegében a választásokkal kapcsolatos munka a IX. Pártkongresszus határozatainak, a párt és kormány politikájának népszerűsítése is, bizonyos vonatkozásokban pedig a kongresszusi útmutatás realizálása. A saját közvetlen feladatainkat tekintve, a kongresszussal kapcsolatos könyvtári propagandamunkánk egyenesvonalú, következetes folytatása.

Mit és hogyan?

1./ A párt politikájának népszerűsítése - a szocialista építőmunka eredményeinek bemutatása

- a./ Az olvasók körében bizonyára érdeklődésre tarthat számot olyan kezdeményezés, hogy országgyűlési képviselőket, a kerületi Tanács VB elnökét, vagy más tanácstagokat meghívják a könyvtárba a választókkal folytatandó beszélgetésre, például a kerület fejlődéséről és az új ötéves tervben kitűzött programról.
- b./ Másutt is megvalósítható a 34-es és 23-as könyvtár kezdeményezése, ahol ebben az időben az új gazdasági irányítási rendszerrel és az államigazgatási szervek szerepéről tartanak előadást.
- c./ Az elmúlt és az új ötéves tervről készített kiállításokra, a megküldött propagandaanyag segítségével, a legtöbb helyen módot találhatnak.
- d./ A kerület fejlődését bemutató kiállítások készítésénél szükséges a könyvtárak közreműködése. Ha ezt a kiállítást nem a könyvtárban tartják, néhány dokumentum, kép, kiadványok és újságcikkek felhasználásával a könyvtár tájékoztathatja olvasóit.

2./ Közvetlen választási propaganda

- a./ A Hazafias Népfronttal közösen - egyes könyvtárakban - az olvasók csoportos beszélgetésére meghívhatnának olyan választási biztosokat, akiknek évtizedes tapasztalatai lehetőséget nyújtanak a régi és új választások összehasonlítására és a közélet demokratizmusának fejlődéséről szóló elemzésre.
- b./ Jó lenne - ahol futja az erőből - ha a művelődési otthonnal együtt olyan irodalmi estet rendeznének, amelynek témája a régi és új választások lényegét hangsúlyozná, hiszen bő anyag áll rendelkezésükre az irodalomban.

- c./ A könyvtárak kirakataiban, faliújságjain, gyékénytábláin helyezték el a képviselőjelöltek, tanácsstagjelöltek fényképeit, az életükről, munkásságukról szóló rövid ismertetőket. Különösen fontos ez ott, ahol a szavazóhelyiség is a könyvtárban lesz.
- d./ Több könyvtár rendszeresen feltárja a TV és a rádióműsorokat és az azokhoz javasolt könyveket. A választást megelőző időben könyvtárosaink elsősorban a választásokkal kapcsolatos műsorokra és olvasnivalókra hívják fel az olvasók figyelmét.
- e./ A 28-as könyvtár alkalmi könyvismertetőket tervez a szabadpolcon a választási kampányban felmerülő témákról. Javasoljuk ezt a módszert a többi könyvtárban is.

3./ A tájékoztató és tanácsadó szolgálatra mindenütt készüljenek fel

- a./ Könyvtáraink igen hasznos segítséget nyújthatnak a jelölőgyűléseken elmondandó beszédekhez, a kerületekben kiadott propagandaanyagokhoz, más intézmények és tömegszervezetek választási munkájához a kézikönyvtárak és az újságok, folyóiratok megfelelő közleményeinek feltárásával. A könyvtári beszámolók, a könyvtár eredményeit jelző adatok a kerületi választási propagandában hasznos dokumentumok, a kulturális fejlődésre jellemző adatok lehetnek.
- b./ Korábban kiadott "Szocialista hazafiság" és "A szocialista demokrácia" című röplapbibliográfiáinkat hasznosítsák a kiállítások készítésénél és az olvasószolgálatban.
- c./ A könyvtárak részére - mielőtt elkészül - meg fogjuk küldeni a "Választunk, 1967" című kiadványt. Az ebben közölt műsortanácsadó és irodalomjegyzék is segítségükre lesz.

Figyelemfelhívásként - tanácsnak, javaslatnak - ennyi is elég. Biztosak vagyunk, hogy a gyakorlati munka eredményei ebben az esetben is biztosítani fogják a könyvtárosok tetterekésztségét, a könyvtári tevékenységünk gazdagodását. Az említett lehetőségek helyenkénti célszerű kiaknázása, bizonyára elősegíti majd a választások sikerét.

TIZ ÉVES A KÖNYVTÁRI HIRADÓ

A kezünkben tartott XI. évfolyam I. számának megjelenésével tiz esztendőöt hagyott maga mögött lapunk, a Könyvtári Híradó. Könyvtárosok, akik gyakran láthatnak folytatás nélküli lapindításokat, őriznek állományukban és keresnek kiegészítésre évfolyam-töredékeket, tudhatják, hogy tiz esztendő egy folyóirat életében nem jelentéktelen idő.

1957-ben, amikor a lapot megindítottuk, az volt a célunk, hogy a könyvtár eseményeiről értesítsük közel félszáz helyen dolgozó több mint háromszáz munkatársunkat. Tiz év után a város még több pontján dolgozó, már ötszáznál több munkatársunk értesülhet lapunkból a könyvtár életéről. Híradónk kapcsolja hozzánk szorosabban nyugdíjasainkat is.

Kezdetől fogva rendszeres rovatokban számoltunk be az igazgatósági tanácsok üléseiről, a ránk vonatkozó hivatalos határozatokról, közöltük a személyi híreket. Külön rovatot kaptak a pártszervezet eseményei, a KISZ-élet és a szakszervezet hírei, az üdültetés és a sport. Természetes, hogy a havonta, majd később kéthavonta megjelenő folyóirat már inkább csak regisztrálhatja az eseményeket és híreiből hiányzik az újdonság érdekessége. Mégis lényegesek ezek a krónikák, mert többségükben fontos információkat nyújtanak. A ritkább megjelenés okozza, hogy a lap szervező ereje is korlátozott, hiszen hónapokkal előre jelezhet csak tervezett megmozdulásokat.

Második feladatunk a különböző munkahelyeken kialakult jó tapasztalatok és módszerek elterjesztése volt. Nincs olyan könyvtári munkaterület, melyről a tiz év alatt ne közöltünk volna cikket. Kezdeményezői voltunk annakidején a szabadpolcos rendszer bevezetésének, felvetettük az elfekvő könyvek kérdését, lapunkban jelent meg először a zenei könyvtár konkrét terve és így lehetne sorolni még sok más kérdést. Nem tagadhátjuk viszont, hogy olyan új kezdeményezések terveit is közöltük, melyek nem valósultak meg. Így például a tanácsadó testületek megszervezése,

a központi könyvtár elhelyezésének megoldása és még több más, hasonló kérdés.

Az információk és a tapasztalatok-tervek mellett egyéb cikkeink is igyekeztek változatosak lenni. Beszámoltak könyvtárunk sok munkahelyéről, - különös örömet jelentett, ha új, vagy átalakított könyvtarat ismertethettünk, - munkánk számos területéről. Arra törekedtek, hogy egymás munkájának megismerését és ezzel megbecsülését is szolgálják.

Lapunk első évfolyamainak jellemzője volt a családi hangra való törekvés. Később beláttuk, hogy ez már nem megfelelő, mert kulturális nagyüzem lettünk, ahol az egyes kollektívákat kell összefognunk, jobban kell felfigyelnünk az egyes munkahelyek sajátosságaira. Ma is ezen a területen vannak a megoldatlan kérdéseink, mert a szerkesztők csak akkor figyelhetnek fel a problémákra, ha értesülnek róluk. Joggal vethetik a szemünkre, hogy miért nem irtunk erről vagy arról, de ahhoz, hogy a kis kollektívák kérdéseiről is írjunk, az szükséges, hogy mindegyik kollégánk tudósítónak érezze magát. Hibás viszont többször szerkesztőségünk is, mert a Híradó kozlony jellegéhez túlságosan ragaszkodva, csak eredményeket ismertet és megoldatlan gondokat már kevésbé.

Minden hírt és cikket közlünk, ha közérdekű és megírása színvonalas. Mércénk nem áll az irodalmi folyóiratok színvonalának magasságán, nem kivanhatunk mást, mint hogy jó üzemi lap legyünk. Sajnáljuk, hogy az évtized során elmaradt tőlünk néhány jótollú munkatársunk, akik érzékenységük vagy különböző érdekeik miatt nem adják nekünk írásaikat. Köszöntjük viszont mindazokat, akik megindulása óta irnak Híradónkba és érdekes írásaikkal segítik lapunk színvonalának megőrzését.

Az első esztendőkből szemünkre vetették, hogy az élénkebb vita, a szorongatóbb szakmai kérdések felvetése hiányzik lapunkból. Nem könnyű persze vitát indítani, ha a vitázónak csak két hónap múlva van lehetősége válaszolni. Mégis változatlanul előttünk áll a feladat, hogy élesebben, határozottabban vessük fel a kérdéseket.

Az évforduló alkalmából újra meg kell emlékeznünk néhai Krúdy Gyuláról, aki a Híradót megteremtette és egy fél évtizedig lelkiismeretesen szerkesztette. Az első évek szerkesztői közül már kevesen foglalkoznak ma is a Híradóval, fogadja viszont e sorokkal is köszönetünket a sokszorosító és a könyvkötészet, hiszen lapunk technikai előállításának gondja a megindulástól napjainkig az övék.

XI. évfolyamunk indulásánál a szerkesztőbizottság nevében köszöntjük minden kollégánkat és lapunk minden olvasóját. Kérjük, legyenek tudósítóink, munkatársaink és változatlanul olvasóink.

X X X X X X X X X X

MI A VÉLEMÉNYE A KÖNYVTÁROSI ETIKÁRÓL?

Hozzászólás

Nem ellentmondani akarok kedves kollégámnak, Richlich Ilonának, csak szeretném cikkét kiegészíteni néhány általam nagyon fontosnak tartott gondolattal.

A könyvtárosi hivatástudat, a könyvtárosi etika kérdése, a könyvtáros minden működési területén jelentkezik.

Az olvasók szükségletének kielégítéséhez elsősorban könyv kell. Tehát a könyvek könyvtári beszerzésétől az olvasók rendelkezésére bocsátásáig számos ügkör létezik, a könyvtáros közreműködésével sok minden történik, ami igényli és próbára teszi a könyvtáros erkölcsi magatartását. A könyvtárosi munka belső-, feldolgozó- és külső- azaz nyilvános szolgálatból áll. Nemcsak az olvasó-, de a belső szolgálatnak is vannak erkölcsi normái.

Nem választható el és nem hanyagolható el a könyvtár e hagyományos, alapvető rendeltetéséből eredő könyvtárosi tevékenység sem. Vagyis már itt kezdődik a könyvtárosi etika, mely végső soron az olvasók szocialista nevelésében és izlésformálásában csúcsoadik ki.

Végső megállapításunk tehát: a könyvtárosi etika kérdéskörébe tartozik mindenekelőtt a világnézet és ezzel összefüggően a munkaerő, a könyvtárosok egymásközti kapcsolata, s a könyvtáros-olvasó viszony döntő jelentőségű problémája.

✱

A könyvtárosi etikáról bőven lehetne és kellene írni, de inkább azokkal a jelenségekkel foglalkozunk, amelyek ellenkeznek a könyvtáros erkölcsstanával és nem egyeztethetők össze a szocialista könyvtáros mindenkori magatartásával. Tudjuk, hogy csak kivételekről beszélhetünk, de az általános rend, és a zavartalan közönségszolgálat, továbbá a fiatal könyvtárosok érdekében ezeket a kivételeket sem hanyagolhatjuk el.

Hallottunk olyan vélekedésről, hogy aki tudományos munkát végez, elmélyültebben dolgozik, annak nem juthat idejéből külsőségekre, aprólékos dolgokra, mondjuk ki: a rendre ügyelni. E feltevés ellen sokan tiltakoznának.

Könyvtárunk első gárdájának nagyjai: Szabó Ervin, Dienes László és Kóhalmi Béla tudós mivoltuk mellett olyan tisztelői, követői és megkövetelői voltak a rendnek, a szabatos és pontos könyvtári munkának, mint akár a mai vezetők és könyvtárosok közül is többen. Inkább az volt a véleményük, hogy az ilyen "nagyvonalúságból" eredő lazasággal szemben, a precizitás esetleges túlzásait is el kell fogadni, az lényegesen kevesebb problémát okozhat.

A rendellenességet, hibákat nem elég felfedezni, kimutatni. Megszüntetésükért naponta kell közbelépni, cselekedni mindaddig, ameddig azokat fel nem számoljuk. És ez nekünk, könyvtárosoknak, elsőrendű feladatunk, erkölcsi kötelességünk is.

Bár munkatervünkben évről-évre hangsúlyozottan szerepelt a minőségi munka, bizonyos kivételektől eltekintve, lazaságokkal ma is találkozunk, nyugodtan mondhatjuk, még nagyobb mértékben.

Valljuk, hogy a könyvtárban minden tevékenység az olvasók érdekében történik. Ez valóban így is van?

Az olvasók szolgálata csak úgy lehet zökkenőmentes, ha az ügyrendi előírásokhoz és a könyvtári szabályokhoz elsősorban mi,

könyvtárosok, alkalmazkodunk. Csakis így követelhetjük meg az olvasóktól a szabályok maradéktalan betartását.

Lássuk csak, hol lazítunk a ránk nézve is kötelező szabályokon és hol térünk el az ügyrendi előírásoktól?

A kölcsönzési határidő egy hónap. Külön engedéllyel a tudományos dolgozók 10 kötetet kölcsönözhetnek. Előfordul még, hogy sem a határidőt, sem a kölcsönözhető kötetek számára vonatkozó rendelkezéseket nem tartjuk be. A megengedett időn túl magunknál tartjuk a könyveket és a lejáratú idő meghosszabbításáról is megfélekedünk. Bár ezen a téren némi javulás tapasztalható, például megszűnt a "mammut kölcsönzés", de még mindig előfordulnak szabálytalanságok.

Folyóiratot házon kívül kölcsönözni nem lehet. De ha már az ügyeletest meggyőztük a kölcsönzés szükségéről, hozzuk is vissza a folyóiratokat egy-két napon belül és nem két-három hét után. Akadnak könyvtárosok, akiket külön kell kérni, hogy egyáltalán hozzák vissza a régen elfelejtett folyóiratot.

A napi sajtót szívesen olvassa mindenki. De a könyvtáros gondoljon arra, hogy az olvasó is ezt tenné, de nem mindig teheti, mivel a könyvtárosok lefoglalják a lapokat, s csak 4-5 példányban (!) fizetjük elő azokat. Különösen így van ez azon folyóiratok és újságok esetében, amelyek valami közérdekű írást, vagy például sorsolási jegyzéket, rádió- és televízió műsort tartalmaznak. Tisztelet a könyvtárosok nagyfokú és széleskörű irodalmi érdeklődésének, de egy példány "Társadalmi Szemle", "Kortárs", "Nagyvilág", "Új Írás", "Könyvtáros" stb. mégis csak kevés az olvasóknak, tudniillik, ezeket is csak 3-6 példányban juttatjuk. /E lapokat nagy forgalmukra való tekintettel, inkább a tanulónapokon és ünnepnapokon vegyük igénybe és ne felejtsük el egy-két napon belül visszahozni./

Az sem erkölcsös megoldás, ha a kölcsönzési elismervényeket magunk, mint kölcsönzők, emeljük ki a nyilvántartásból, még akkor sem, ha az ügyeletes pillanatnyilag nem tartózkodik a helyén.

Szinte rendszeressé vált az önkiszolgálás. Hogyan tart-

son rendet az ügyeletes, hogyan feleljen az állomány teljességéért, hogyha illetéktelenek kényük, kedvük szerint elviszik a folyóiratokat, főleg akkor, amikor a terem éppen gazdátlan. A folyóirat-ügyeletesnek a szolgálat érdekében, sokszor el kell hagynia a helyét.

Naponta 120-150 folyóiratot, napilapot postázunk, veszünk állományba. Ezek nyelvek szerint tagolva, az illetékes könyvtárosokhoz kerülnek, cikk-kijelölés, archivumkészítés, majd katalógizálás végett. Ismerjük a feldolgozás körülményeit, lehetségesnek tartjuk, hogy ezek a folyóiratok ne egy-két hét, hanem néhány nap múlva visszakerüljenek a folyóiratterembe, mielőtt még aktualitásukat elvesztenék. Ezeket az elkésett folyóiratokat az olvasók állandóan keresik és legtöbbször külön úton kell visszaszerezniük.

Sokszor tűnnek el könyvek és folyóiratok felállítási helyükről, minden bejelentés és kölcsönzés nélkül, egyszerűen leemelik a helyükről. Ugylátszik, az önkiszolgálás gyorsabb és biztosabb, mint a kölcsönzés szabályos útja. Kiesik a forgalomból az ilyen önkényesen elragadott könyv. (Mit segít a legtökéletesebb katalógus, vagy bibliográfia, ha az említett okból éppen az ajánlott művet nem találjuk felállítási helyén?)

A könyvtár rendeltetéséből adódik, a rábizott értékek, a szocialista vagyon megőrzése. Feladataihoz tartozik, hogy ezeket az értékeket az érdeklődők rendelkezésére bocsássa. Elképzelhető-e, hogy ezeknek a feladatoknak maradék nélkül eleget tudjon tenni, bizonyos rendellenességek mellett? Maradéktalanul nem!

"A raktárba idegeneknek tilos a bemenet", hirdeti a raktárajtó táblája. Itt az idegen jelző nemcsak a látogató közönségre vonatkozik, hanem azokra a könyvtári dolgozókra is, akik nem az olvasószolgálatban dolgoznak. Az igazgatóság, a Budapest-gyűjtemény, a gazdasági osztály és a feldolgozó osztály kijelölt dolgozóinak van belépési engedélyük. Adottságaink folytán számtalan nehézséggel állunk szemben, de a raktárak "nyilvános" jellegét meg kell és meg lehet szüntetni, természetesen nemcsak újabb ren-

delkezésekkel, hanem hatékonyabban, onszántunkból, a könyvtárosok fegyelmezett magatartásával.

Az általános férőhelyhiány miatt, folyóiratkotegek és egyedek sorakoznak a raktárban további műveletek, eljárások, intézkedések céljából. Köttetésre, felajánlásra, továbbításra várnak. Ezek között több hivalkodó képes folyóirat is van. A kíváncsiság és a tudásszomj ezeket sem kiméli. A hiányzó számok, s a zilált kotegek "titkos" forgalomról tanuskodnak. Ezeket újból és újból rendezni kell, ami nagy munkatöbbletet és időrablást jelent.

Kétkönyvkártyás rendszerrel dolgozunk. Ez azt jelenti, hogy a könyv minden mozgása (kolcsönzés, kottetés, áthelyezés) a kártyák kiszedésével és regisztrálásával történik. Mégis előfordul, hogy a könyv helyét elhagyja, és a kártyákkal együtt hever asztalokon, polcokon, sőt asztalfiókokban is. Két eset lehetséges, vagy a helyén van a könyv, vagy a nyilvántartóban vannak kártyái, amelyek a kolcsönzésen kívül a könyv kivételes és ideiglenes tartózkodási helyét bizonyítják. Milyen más, milyen jó volna, ha valóban így is lenne!

Sok keresést, telefonálást, nemegyszer utánjárást okoz az a közöny, hogy nem jelentjük be távozáskor munkatársunknak tartózkodási helyünket. Elvégre nem tudhatjuk fontos, hivatalos, sürgős ügyben kereshetnek bennünket távollétünkben. Eltitkolt távozásunkkal helyrehozhatatlan károkat okozhatunk az intézménynek, s magunknak is.

Kinos, kellemetlen meglepetés olvasónak, könyvtárosnak egyaránt, hogyha az olvasó előbb érkezik könyvtárunkba, mint az ügyeletes könyvtáros, különösen a vasárnapi szolgálatnál. Vasárnap is 1/2 9 ora a munkakezdés ideje!

Nagy a lárma, zaj, halljuk olvasótól és könyvtárosainktól egyaránt. A zajt részben mi csináljuk, túlzottan otthonosan érezzük magunkat. S a hangtompító PVC takaró, és a sok nehéz függöny sem képes éles orgánunkat és kemény, katonás lépteinket felfogni. Az ajtócsapkodás is hozzátartozik mindennapi "csöndes" életünkhöz.

Mindezek a jelenségek és lazaságok jelenlétünkben, s nem egyszer közreműködésünkkel történnek. Ne várjunk újabb rendelkezésekre, utasításokra, lépünk fel erélyesen felszámolásuk sikeréért. Kezdjük el azzal, hogy mindenki a maga portáján rendet teremtsen és megtartsa azokat a szabályokat, amelyeket az olvasóktól megkövetel. A szabályokat és rendelkezéseket mint könyvtárosok, elsősorban magunkra nézve ismerjük el kötelező érvényűeknek.

Nem bántó, építő szándékkal irtam a cikket. Nem általánosítok, nem személyeskedem, csak kivételekre utalok. Rendet kell teremteni, nem a rendelkezések halmazától indítva, hanem a könyvtárosok együttes akaratából és munkájával.

Nézzünk szembe a tényekkel, és igyekezzünk, hogy mi, könyvtárosok, a könyvtár legjobb, példamutató olvasói is lehessünk.

KONDOROSI SÁNDOR

..°
oo°..

Az olvasók kérdéseinek vizsgálata a
kongresszus időszakában

A kerületi könyvtárosok múlt év szeptember 15-től december 15-ig - az erre a célra sokszorosított kérdőlapokon - regisztrálták az olvasószolgálat során felmerült kérdéseket, az olvasó adatait és a válaszadáshoz igénybevett segédeszközöket. Az összegyűlt anyag nagyon érdekes, a tematika változatossága sokoldalú érdeklődésre vall. 867 kérdésből 24 % politikai tárgyú. Ezen kívül nagy számban szerepelnek irodalmi, természettudományos, művészeti kérdések, nyolc esetben fotózásra, bélyeggyűjtésre vonatkozó könyveket is kerestek az olvasók.

Tekintettel a vizsgálat időpontjára, ez alkalommal a politikai érdeklődést tükröző témákat és felhasznált segédanyagokat elemeztük. A válaszadás általában alapos volt, kielégítő irodalom-

jegyzékeket ajánlottak a könyvtárosok, mindössze háromszor - ha speciális szak- vagy tudományos igényű anyagra volt szükség - kellett az olvasókat más könyvtárba irányítani.

Huszonkét olvasó érdeklődött az évforduló kapcsán a Nagy Októberi Szocialista Forradalom története és Lenin élete iránt. Például 32 éves tisztviselőnk nov. 7.-i előadás megtartásához keresett anyagot. Diáknak "Petrográd ostroma az intervenció-idején" című iskolai feladathoz az SzKP történetét adták kezébe a könyvtárosok. Sok olvasó kér irodalmat a második világháborúról és a fasizmusról, például ilyen kérdést téve fel: "A gyermek helyzete a fasizmus előtt és alatt, - szépirodalmi feldolgozásban...". Bibliográfiából Anna Frank-Dawid Rubinowicz naplója és Kilényi: Ilonka a fergegben című könyveit választotta az olvasó.

Gyakori téma Vietnam /30/.

Különböző filozófiai problémák, a legáltalánosabb megfogalmazástól: "ideológiailag akar tájékozódni most érettségizett olvasó" - a részletes kérdésfeltevésig: "Mi az empirio-kriticizmus?", "Mi az egzisztencializmus?", "Lét, tudat, erkölcs..." problematikája stb. Húsz éves érettségizett ipari tanuló "a lélek eredetéről, a lélek fogalmáról..." szeretne olvasni. A katalógus segítségével kiválasztotta Ákos: A lélek, Gondolatok a vallásról, Kanapa: Az egyház társadalmi tanítása és a marxizmus című könyveket.

A 214 politikai kérdésből 84 az MSzMP IX. kongresszusával, a közelmúlt és a jelen gazdasági, politikai eseményeivel foglalkozik. A mai fiatalság helyzete, az új mechanizmus, a magyar munkásmozgalom kiemelkedő alakjainak élete és tevékenysége és a Kommunisták Magyarországi Pártja megalakulása és története - alkotják ezt a témakört. Az egyik igen érdekes kérdés, amit egy 21 éves egyetemi hallgató tett fel, így hangzik: "Köznapi példán magyarazzuk meg I. gimnazistáknak, mi a politika...".

A válaszadáshoz 69 esetben használtak bibliográfiát, csak 36 alkalommal szakcatalógust, 88-szor adtak helybenolvasásra kézikönyvtári anyagot és 149-szer kölcsönöztek könyveket a kért irodalomcsoportból. Legtöbbit az "Ifjúságunk példaképei" című bibliográfia szerepelt. A 9-es könyvtár jól használható, a mártirokról szóló témakatalógusa is többször megkönnyítette a tájékozódást. 63 %-ban 14-26 éves olvasók fordultak kérdéseikkel a könyvtárhoz, a többi érdeklődő 27-60 évesekből került ki, 60 éven felüli olvasó mindössze 7 volt.

Lelekiismeretes, felelősségteljes munkáról tanúskodnak a referenzkérdéseket összegező kérdőlapok.

Az adatgyűjtés eredményes volt. Jól kirajzolódik az érdeklődés sokrétűsége, tükröződik a könyvtárak kézikönyvtárainak gazdagsága és - ha még nem is kellő mértékben - a segédeszközök megléte és használata. A néhány példával is próbáltam illusztrálni, hogy a kérdésfeltevés indítéka is többféle: iskolai feladat, egyéni érdeklődés stb. A regisztrált anyag mennyisége tekintetében nagy különbségek vannak azonos nagyságú könyvtárak között. Látászik, hogy nem mindenütt tudtak azonos módon foglalkozni e munkával. Egy jövő évben sorra kerülő mérés már teljesebb képet adhat és a jelen eredményekkel összehasonlítva, tartalom tekintetében esetlegesen mutakozó változást is tükrözhet.

GÁLNÉ BALLAGI ÁGNES

KÖNYVTÁRUNK 1966-OS ÉVI JELENTÉSÉBŐL

Az alábbiakban közöljük elmúlt évről készült jelentésünk összefoglaló táblázatát, amely tükrözi a FSzEK 1966-os évi tevékenységének legfőbb eredményeit és problémáit.

Az egész könyvtárra vonatkozó fő számszerű adatok:

	Központ 1) és ker. könyvtárak	Fiókok 2)	Osszes Könyvt. könyv-áll. 3) tárak db.	Beiratk. olvasók száma	Kölcs.és helyben olv.kötet 5) db.
	s z á m a				
1965	62	54	116	2 197 128	179 388 6 507 697
1966	61	52	113	2 307 498	182 379 6 481 529

- 1) 1965-ben 3 egységgel (zenei kv. és libresszó) szerepel; 1966-ban a libresszó megszűnt
- 2) Ide soroltuk a 21 különálló gyermekrészleget is
- 3) A könyvek, egyéb könyvtári egységek és diafilmek együttes száma
- 4) Olvasótermi és diakölcsönzésre beiratkozottakkal együtt
- 5) Diafilmekkel együtt

A beszámoló évében megszűnt egy kerületi könyvtár (42-es) és öt fiókkönyvtár (köztük a libresszó is); létrehoztunk egy önálló gyermekkönyvtárat (17.gy.), egy különálló gyermekrészleget és egy fiókkönyvtárat. Részben a könyvtárak számának csökkenése, részben pedig a felújított könyvtárak (1., 2., 9., 34., 36. sz. stb.) hosszú ideig való zárvatartása mutatkozik meg a használt könyvtári egységek egyébként nem nagymérvű (0.4 %-os) visszaesésében. (A nagykönyvtárak zárvatartása miatt 460 000 kötet kölcsönzése esett ki.) A beiratkozott olvasók száma 1.7 %-kal nőtt. A könyvállomány gyarapodása 5 %-os volt.

A főváros összlakosságának 9.3 %-a, a 6-14 éves lakosoknak pedig 30.5 %-a beiratkozott olvasója könyvtárunknak.

V á r a t l a n s e g i t s é g

Múlt év decemberében egyik nap öt hiányzónk volt. Nem kell különösebben ecsetelnünk, hogy ünnep előtti "csúcsforgalomban" mit jelentett ez könyvtárunkban. Délután 5 óra körül azonban megérkezett a könyvtár egyik igazgatóhelyettese. Hirtelen arra gondoltunk, hogy egy esetleges ellenőrzés szinte lehetetlen, mert mindenki a "fedélzeten" volt. Szerencsére másról volt szó. Az igazgatóhelyettesnek tudomására jutott könyvtárunk nehéz helyzete, ezért, amikor lejárt a munkaideje, eljött hozzánk, hogy segítsen. Mindannyiunknak nagyon jól esett a váratlan segítség, melyet ezen az úton szeretnénk megköszönni **Tyroler Gyula** könyvtárosnak.

A 44-es könyvtár kollektívája

.....

AMI AZ ÁTLAG MÖGÖTT VAN...

Évek óta bevált módszer bemutatni az átlag mögött az egyes könyvtárak kölcsönzési arányait. A munka eredményei vagy hiányosságai csupán e százalékokkal nem mérhetők, erre természetesen mindig gondolni kell. De összehasonlításához, a mérés egy viszonylagos adathoz segítenek bennünket és évek óta ezt a szerepet töltik be. Az az érdeklődés, ami eddig is kísérte a megjelent táblázatokat, s az igyekezet a kultúrpolitikai célkitűzéseknek leginkább megfelelő könyvek kölcsönzésének növelésére, egyaránt arra késztettek, hogy minél előbb nyilvánosságra hozzuk az 1966-os adatokat.

Az elmúlt évhez hasonlóan az idén is megtartjuk (február 8-március 2 között) a csoportos terv és jelentés tárgyalásokat.

A táblázatokat csak egyik eszköznek szánjuk a kollektívák számára a munka összehasonlító értékeléséhez.

A 14 éven felüliek számára kölcsönzött könyvek főbb csoportjainak megoszlása /a reprezentatív statisztika alapján/ 1966-ban.

Kerül- let	Kvt. sz.	Szovj.	Ossz.	Polit.	Műszaki	Term.tud.	Egyéb	
		irod.	ism.terj.	irod.	irod.	irod.	ism.terj.	
		S z á z a l é k b a n						
I.	11.	3.4	29.7	6.7	3.-	4.5	15.1	
	20.	4.2	32.6	6.7	2.7	4.3	18.9	
II.	37.	4.2	26.5	5.9	2.3	4.5	13.5	
III.	8.	4.2	33.6	5.9	3.8	7.4	15.4	
	21.	5.-	38.3	12.6	5.-	6.4	13.4	
	33.	5.4	30.-	6.5	4.1	5.4	11.9	
IV.	28.	3.9	33.8	6.7	7.6	5.4	13.4	
	41.	4.-	39.8	9.2	4.3	6.2	19.3	
V.	1.	4.-	30.2	7.1	2.2	4.2	16.7	
	14.	3.9	28.2	5.6	2.3	3.8	16.1	
VI.	10.	4.3	30.2	7.6	3.3	2.9	16.4	
VII.	2.	5.-	32.-	5.6	3.9	5.6	16.8	
	22.	4.1	28.8	7.5	2.5	5.-	13.7	
VIII.	3.	6.8	39.-	10.-	3.7	4.5	20.6	
	9.	2.2	32.9	9.3	3.-	4.8	15.8	
	44.	3.7	31.5	7.8	2.5	5.7	15.5	
IX.	23.	5.9	31.4	8.9	4.2	5.-	13.6	
	26.	7.-	30.3	7.4	4.-	6.2	12.4	
	39.	4.6	30.9	7.9	3.4	5.4	13.9	
	48.	6.1	31.9	8.5	4.6	5.3	13.5	
X.	12.	4.5	35.7	7.6	6.6	5.8	15.3	
XI.	6.	4.8	32.-	6.4	3.4	5.1	16.8	
XII.	38.	4.9	31.-	8.6	2.5	3.9	15.2	
XIII.	4.	5.5	32.7	7.3	4.8	5.-	15.6	
	7.	3.5	33.9	9.-	3.2	4.-	17.7	
	19.	5.2	31.1	7.3	3.4	4.8	15.1	
XIV.	5.	6.3	41.5	10.7	4.1	7.2	19.-	
	18.	3.5	36.3	7.6	3.6	5.-	19.9	
	43.	4.3	36.9	7.3	5.4	6.-	17.6	
	47.	4.4	37.7	8.9	4.2	5.1	18.9	

Terület	Kvt. sz.	Kövj. irod.	Össz. ism.terj.		Polit. irod.	Műszaki irod.	Term.tud. irod.	Egyéb ism.terj.
			s	z				
IV.	29.	4.6	28.5	5.9	3.4	4.7	13.2	
	34.	5.4	41.1	10.6	5.6	7.8	16.7	
XVI.	32.	8.6	34.-	7.-	4.1	9.6	12.1	
	45.	4.8	33.6	7.2	3.1	6.5	15.8	
XVII.	36.	7.4	35.5	7.7	4.4	8.7	12.3	
	40.	5.6	30.-	6.9	4.4	3.8	12.1	
XVIII.	24.	7.3	29.9	6.3	4.7	6.5	11.1	
	31.	4.8	30.7	4.8	3.7	3.2	17.8	
XIX.	16.	3.2	37.-	7.-	3.4	6.5	19.7	
	25.	5.8	32.4	5.4	6.1	5.5	15.-	
XX.	27.	4.7	29.-	6.5	3.6	5.5	13.-	
	35.	4.9	31.5	8.1	3.5	4.9	15.8	
XXI.	30.	7.2	29.6	8.1	4.1	3.2	13.6	
	42.	6.5	30.8	6.8	5.3	5.6	12.5	
	46.	5.4	34.9	7.8	5.3	4.6	16.4	
XXII.	13.	3.4	35.6	6.3	2.6	5.-	20.7	
Mozgó	15.	5.6	32.-	5.9	5.1	5.1	15.9	
Hálózati átlag		4.9	32.4	7.3	9.-	5.2	15.4	

A 14 éven aluliak számára kölcsönzött ismeretterjesztő könyvek százalékos aránya /a reprezentatív statisztika alapján/ 1966 évben.

Kerület	Könyvt.	Osszes ism.terj. százalékban	Kerület	Könyvt.	Osszes ism.terj. százalékban
I.	11.	33.5	XIV.	5.	42.9
	20.gy.	42.8		18.	39.5
II.	37.	22.8	XV.	43.	34.8
				47.	34.1
III.	8.gy.	33.2	XVI.	29.	27.4
	21.	35.8		34.	40.1
	33.	27.9		XVII.	32.
IV.	28.	29.7	45.		36.8
	41.	32.-	XVIII.	36.	34.6
V.	5.gy.	36.3		40.	30.6
	14.	34.2	XIX.	24.	37.-
VI.	1.gy.	34.1		31.	29.9
			VII.	2.	37.8
25.	34.2				
VIII.	3.	34.-	XXI.	27.	30.8
	9.gy.	31.5		35.	45.3
	44.	34.5		XXII.	4.gy.
IX.	7.gy.	37.9	17.gy.		42.1
	15.gy.	27.4	30.		34.4
	23.	33.9	XXII.		13.
39.	33.6				
X.	12.	27.6	XI.	6./fiók/ 6.gy.	26.9 34.4
XII.	38.	38.7			
			XIII.	2.gy.	34.3
3.gy.	37.5				
10.gy.	33.5				
19.	31.9				

Hálózati átlag: 34.5 %

Kerekasztal beszélgetés az "Uj könyvek" katalógusról

- A tudatos állományfejlesztés, könyvtári munkánk legfontosabb tényezője, végre kezd központi kérdéssé válni.

- Mind többen ébredünk rá, hogy egész tevékenységünk egyik meghatározója a jó állomány.

- Néhány könyvtárvezető kollégát invitáltam meg egy kis beszélgetésre. A beszélgetés témája állományfejlesztési munkánk egyik legfontosabb, legújabb segédeszköze: az "Uj könyvek" katalógusa. A beszélgetésben résztvett: Meiszner Tamásné, 46-os könyvtárvezető, Szilágyi Zoltánné, 34-es könyvtárvezető, Tóth Dezsőné, 18-es könyvtár vezetője.

Fné: Az "Uj könyvek immáron harmadik évébe lépett. Szeretném, ha választ adnátok arra, miben látjátok e segédeszköz legfőbb jelentőségét?

Szné: Számomra a katalógus legfőbb érdeme, hogy írásban tájékoztat. Munkánk során bármikor elővehetjük, további vásárlásainkhoz is jó segítséget nyújt. (Desiderata katalógus felállítása.)

Mné: Csatlakozom Sznéhez és még azt jegyezném meg, hogy számomra e jegyzék legnagyobb pozitívuma, hogy létezik, v a n.

Fné: Mit fűznél még hozzá?

Mné: Elsősorban az annotációkra gondolok...

Fné: Előbb hallgassuk meg Tné-t is e kérdésben.

Tné: Egyezik a véleményem a tiétekkel. Én is nagy előnyének tartom, hogy bármikor kézbe vehető, s ami még ennél is sokkal nagyobb, hogy megtakarított számunkra sok-sok munkaórát, értekezést.

Fné: Ugy vettem észre, az értekezlet szónál egyértelműen és jól esően bölintottunk mindannyian. Azt hiszem, ezek után rátérhetünk a leglényegesebbre:
a recenziók minőségének kérdésére.

Mné: Nem sok jót tudok mondani. Az igaz, hogy néhány munkaórát

meztakarított, ám annál több bosszúságot okozott nekünk ez a címjegyzék. Véleményem szerint, a recenziók legnagyobb része silány, semmitmondó, megtévesztő.

Fné: E lesúlytó véleményt alátámasztanád néhány példával?

Mné: Szívesen. Csak a legszembetűnőbbeket említem. Ezek sajnos, az új magyar irodalom "jeles" alkotásait voltak hivatva bemutatni. Bihari Klára: Magányosok című könyvét az "Új könyvek" 1966/17.sz. a következőkben mutatta be: "Egy házasság alakulásának leírásával feltárja a közosság erejének felismerésére ráébredők fejlődését stb." - Javasolták, megvettük. Elolvasás után az volt a véleményünk, hogy korszerűtlen, izlésromboló iromány.

Itt van még egy másik példa: Szentiványi: "A sárkány szárnyai" című műve. Ennél a "műalkotásnál", mint annyi másnál, sem voltak elég bátrak a szerkesztők, hogy a könyvtárosnak őszintén megmondják véleményüket a könyvről. - A könyv mesze elmarad az író megszokott színvonalától, avitt, naturalista, semmiképpen nem volt helyes megvásárolni.

Kérésem az lenne, a recenzió "szerzői" ne az íróból, hanem a műből induljanak ki az ítélet megalkotásánál, valamint ne a könyvkereskedelem, hanem a könyvtárak céljait szolgálják azzal.

Fné: Említetted multkoriban, hogy Baranyi és Csepeli Szabó új verseskötetével is megjártad. Sajnos, én is. Illetve, miután szenvedélyes verseskötet gyűjtő vagyok, Baranyi új kötetét magamnak hamarabb megvásároltam, mint ahogy a jegyzéken megjelent. Így nyertem tizegynéhány forintot a könyvtárnak, ugyanis a kötetet, elolvasás után - eladtam. - Abban is egyetértünk, hogy tiltakozunk olyan ajánlás ellen, amelyben némi köntörfalazás után (amelyről egy gyakorló könyvtáros azonnal észreveszi, hogy gyenge könyvről van szó) utolsó mondatként azt írják: vásárolják meg, a fiatal olvasóknak ajánlható.

Hogy-hogy? - Micsoda ellentmondás van itt, a fiatalokkal való foglalkozási koncepcióink és az ilyen megjegyzések között?

Szné: Mné az új magyar írók műveit bemutató recenziókat vette "kés" alá, én szeretnék néhány szót emelni a szovjet és népi demokratikus írók műveinek szokványos bemutatása ellen. - A szocialista eszmeiségű irodalom vásárlását, olvastatását elsőrendű feladatunknak tartjuk. De: - s itt következik észrevételem, illetve kérésem: reálisabb értékelést kérünk, a recenziók legyenek inkább rövidebbek, de értékítéletükben megbízhatóbbak. Gondoljanak a szerkesztők arra is, hogy rendkívül szűkre szabott anyagi lehetőségeink vannak, s azon belül jól gazdálkodni elsősorban az ő segítségükkel tudunk. (Ha az új könyvekből feleslegesen vásárolunk, ez a régi, pótlásra szoruló könyvek beszerzését is megnehezíti.)

Fné: Engedjétek meg, hogy én is megemlítsek valamit. A semantiks, mindenre ráhúzható "kaptafa" recenziókról van szó. Lássuk csak, mi ez (nem számoltam össze, hányszor, de jó néhány könyvnél talákoztam ilyen ajánlással: "A mai falú emberének arculatát feltáró kotet"/?/) "A falú szocialista átalakulása" - Azt hiszem, nem kell példával illusztrálnom, hány könyvre (a legértékesebbektől a leggyengébbekig) lehet ezt a sémát ráhúzni.

Tné: Néhány észrevételt hadd fűzzek én is ehhez a kérdéshez. A szépirodalmi műveknél én nagyon ritkán használtam, illetve vettem hasznát a címjegyzéknek. Igyekeztem a könyvet már előre megismerni, átlapozni, beleolvasni, egyszóval, mire rendelésre került sor, már biztosabban nyúltam a toll után. Az ismeretterjesztő könyveknél viszont hasznos eligazító az Új könyvek. A szépirodalmi műveknél sokszor kifogásolhatóan, torzsállományba sorolási hibák, következetlenségek itt elenyészőek. A kérésem az lenne, hogy a kozgazdasági témájú könyveknél jelezzék, hogy egyetemi-főiskolai oktatás segédanyagaként, melyek azok, amelyeket a mi könyvtáraink is beszerezhetnek. Ugy gondolom, e téma előtérbe kerülése indokolja, hogy e téren bővebb eligazítást kapjunk.

Fné: Mielőtt utolsó kérdésemet feltenném, néhány mondatban mondjátok el még kérdéseket, javaslatokat e jegyzékkel kapcsolatban.

Mné: Javasoljuk, hogy az ismert kódolási probléma kidolgozását valamilyen formában kezdjék el. Kérjük, adjanak ki egy mutatót, hiszen utolag rendkívül nehézkes a kotetek használata.

Tné: A címfelvételezés, a szakozás legyen egyértelműbb.

Szné: Egységesebb, gondolatokat ébresztő annotációkat kérünk.

Fné: Mielőtt bezárnánk "kerekasztal" beszélgetésünket, még egy, mindannyiunkat nagyon bosszantó dolgot hadd mondjak el. Az ősszel jelent meg Nemeskürty: Ez történt Mohács után című könyve. A recenzió alapján, amely az összes többi kritikától eltérően, jóformán semmi pozitívumot nem mondott a könyvről, egy példányban, vagy egyben sem szereztük be. Szné elmondta, hogy azóta sehol nem tudja beszerezni, az ő véleménye is az, mint mindannyiunké: ilyen recenzióknak nem lett volna szabad megjelennie. A könyv jó, eszmei és történelmi szempontból egyaránt fontos alkotás. A recenzióknak helyére kellett volna tennie a művet, s akkor nem történt volna szerzeményezési hiba.

x

Az Új könyvek 1967/1 számát most lapoztam át. Jólesően nyugtáztam, hogy máris sokkal magasabb színvonalú, mint az eddigiekben volt. Kritikái kezdik megvalósítani a mi kívánságunkat, a tartalom és az értékitélet szerencsés egybeolvasztását.

A beszélgetést vezette:

FARKAS JÁNOSNÉ, a

47-es sz. könyvtár vezetője

VVVVVVVVVVVV
VVVVVVVV
V

TÁJÉKOZTATÓ

AZ 1967. ÉVI CÉLJUTALOMRA KITÜZÖTT FELADATOKRÓL

A könyvtár elvi és gyakorlati célkitűzéseinek megvalósítása érdekében az Igazgatósági Tanács az alábbi célprémiumos feladatok kitűzését fogadta el az 1967. évi munkaterv megvitatása során:

A./ Központi könyvtár:

- 1./ A központi könyvtár könyvanyagának (szociológia, helytörténet) népszerűsítését szolgáló bibliográfiák, ajánlójegyzékek, tanulmányok.
- 2./ A központi könyvtárban végzett réteg-propagandamunka hatását vizsgáló tanulmányok.
- 3./ A központi könyvtár könyv, periodika, aprónyomtatvány anyagának megóvását, védelmét szolgáló tanulmányok, javaslatok.
- 4./ A kölcsönzött és helybenolvasott anyag könyvrongálók ellen való védelmét szolgáló javaslatok.
- 5./ A könyvtári adminisztráció (nyilvántartások) egyszerűsítését, illetve javítását célzó javaslatok.

B./ Kerületi könyvtárak:

- 1./ Természettudományi és ateista irodalom népszerűsítése; ennek kölcsönzési tapasztalatai egy könyvtárban.
- 2./ A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója alkalmából előadassorozat megszervezése, szemléltetése és hatásának elemzése.
- 3./ A szocialista eszmeiségű szépirodalom népszerűsítése a Nagy Októberi Forradalom 50. évfordulója alkalmából. - A segédeszközök szerepe a népszerűsítésben.
- 4./ A könyvtári propagandaeszközök és módszertani hatásuk egy kerületi könyvtárban.
- 5./ Az olvasás tervszerű irányításának tapasztalatai a munkás-

és ipari tanuló fiatalok között. Szerepük a művelődési körökben.

- 6./ A művelődési kör egy foglalkozásának (előkészítés, vezetés, hatás) részletes leírása.
- 7./ A műszaki tárgyszó-katalógus felhasználása egy könyvtár tájékoztató munkájában.
- 8./ Szépirodalmi tematikus katalógus szerkesztése.
- 9./ A TV és a 10-14 évesek olvasmányai
- 10./ A szemléltető propaganda hatása a gyermekkönyvtárban
- 11./ A VIII. osztályos olvasók nevelése és a felnőttek könyvtárába való irányítása.

Az 1966. évi célprémiumos javaslatok - amennyiben azokat az elmúlt időszakban meg nem valósították - a tervévre is változatlanul érvényesek.

Kérjük munkatársainkat, hogy a Titkárságon (Kutas Endréné elvtársnőnél) jelentsék be, hogy milyen tárgykörrel óhajtanak foglalkozni. Az elkészült dolgozatok benyújtása ugyanott történik. (A céljuttalómmal kapcsolatos általános tudnivalókat a Könyvtári Hiradó 1966. május-júniusi számában közöltük.)

Az 1966. évi célprémiumos feladatok teljesítésének elbírálását 1967 első negyedében zárja le az Igazgatóság a szakszervezet képviselőiből és illetékes szakemberekből álló bizottság előterjesztése alapján.

mmmmm

m m

m

U J K I A D V Á N Y A I N K

Cromwelltől - Napóleónig. Ujkor I.

Az Ecsedy - Gáliczky páros új ajánló bibliográfiája szerves folytatása korábbi munkáiknak. Megjelenését az olvasói igény és a könyvtárosok kérése egyaránt szorgalmazta. Tíz év telt el az első történelmi bibliográfiai kötetük megjelenése óta, s a most kézbe kapotthon kívül még egy kötet hiányzik a vállalkozás befejezéséhez, a világtörténelem és a magyar történelem bibliográfiai végigpásztázásához. A tíz év alatt előnyösen változtak az egyes kötetek válogatási szempontjai, igényesebb és céltudatosabb lett a szerkesztési elv, s a folyamatos színvonalemelkedésnek példája az új kötet is. Helyének meghatározásához szükséges utalni az előzményekre és a bibliográfiai ciklus készítése során történt szerkezeti változásokra.

A sorozatot indító "A világtörténelem regényekben. I. Ókor" című bibliográfia a címében is jelezte, hogy válogatása csak a szépirodalom korára terjedt ki. A közművelődési könyvtárak állományához kevésbé igazodó anyagfeltárása, s éppen az olvasószolgálati ajánlójelleg figyelmen kívül hagyása miatt már megjelenése idejében is jogos vitát váltott ki. Az "Ókor"-t követő "A világtörténelem regényekben. II. Középkor" című bibliográfia születése idején határozottan megfogalmazódott az igény a történelmi korszakra vonatkozó ismeretterjesztő irodalom feltárására is. Ez parancsolta életre a második kötet vonzataként ikeresttvérét: "A Középkor Világa" című tudományos-ismeretterjesztő kiegészítést. A családfa következő ága a mostani kötet, a "Cromwelltől Napóleónig. Ujkor I." című bibliográfia, amely új és csak helyeselhető módon együtt, egymás mellett szerepelteti a szépirodalmi és az ismeretterjesztő anyagot. Ez tette egyben szükségessé, hogy az anyagbőség miatt az Ujkor bibliográfiáját időbeli választóvonallal két részre bontsák.

Az Ujkor I. az 1642-1825 közötti korszakról szóló műveket

gyűjti egybe. Periodizációs határai az angol polgári forradalom és Napóleon bukása. Az első részben a korszak lényegének megértését segítő, átfogó műveket találunk a történelem, a filozófiatörténet, a közgazdaságtan, az irodalomtörténet, az építészettörténet, a zenetörténet és a stílustörténet köréből. Ezt követik az egyes országok sorrendjében felvett ismeretterjesztő könyvek és történelmi regények. (Az országok szerinti tagolást egy esetben homályos tágitás törli meg: Kelet címszó alá sorakozik három kínai szépirodalmi mű.) Az ismeretterjesztő művek válogatásában meg lehet érezni a következetesen végigvitt rendező elvet. A legfontosabb forráskiadványok, az "Európai Antológia" korszakhoz kapcsolódó kötetei, emlékirat irodalom, naplók, levelezések, történelmi nevezetességek eredeti művei kaptak benne helyet. A szépirodalmi művek között a korszakban játszódó történelmi regényeket, vagy a korszakban született és arra különösen jellemző szépirodalmi alkotásokat és életműválogatásokat szerepeltetnek a bibliográfia készítői. Az utóbbi elgondolás biztosít polgárjogot - csak az első hallásra ellenvéleményre készítően - olyan művek szerepeltetésének is, mint a Robinson Crusoe vagy a Gulliver utazásai stb. Az említett szempont: a korszak lelkének tágan értelmezett történelmi megközelítése alapján el lehet fogadni az egyébként inkább az életrajzi regények, vagy a kalandregények kategóriájába sorolható művek szerepeltetését is. Az anyagfeltárásban a bővítés és kiszélesítés tendenciájával, a nagyobb teljességre való törekvéssel végül is egyet lehet érteni, s bizni lehet az elv hasznosságában is. Figyelembe kell azonban venni az ajánló munkában, hogy a történelmi regényeket hagyományos értelemben felfogó igények esetében a könyvtárosnak a gazdag választékot le kell szükítenie a pregnáns történelmi regények körére.

Az elsőszülött "Ókor" bibliográfia óta nyomonkövethető színvonalváltozás és tudatosság jól látható az annotációkban. A terjedelmi növekedés és az igényesség az első szembetűnő változás. Rövid tartalomismertető helyett recenzióterjedelmi értékeléseket, elemzőigényű ismertetésekét kapunk. A legtöbb annotáció kitér a szerző ismertetésére, bonckés alá veszi történelemszemléletét, a történelmi hitelességet szembesíti az írói megjelenítéssel, értékelő magyarázatokat fűz a korszak eseményeihez.

Az eszmeiség és a tartalmi kérdések mellett szinte kivétel nélkül felhívják a figyelmet a művek formai: szerkezeti, stílusbeli problémáira, a művészi ábrázolás kérdéseire. Nemcsak méltatnak, hanem az ajánló bibliográfiákban korántsem megszokott módon bírálják, s ha kell, elmarasztalnak. Nem vezetik félre az olvasót, felkészítik az olvasás és megértés nehézségeire is, kendőzetlenül őszinte vallomásaikkal. Például Ráby Mátyás Önéletrírásáról szólva: "Fárasztó olvasmány, szinte lehetetlen nyomkövetni bonyolult szálait,..." Vagy Pápai János: Torökországi naplójának ismertetésében olvashatjuk: "Érdekes naplója olvasóit figyelmeztetnünk kell, hogy Pápai nem írt szép irodalmi nyelven. Írásait minduntalan teletuzdelte latin szavakkal és mondatrészekkel, nehézkesen, körülményeskedve füzte mondatait,..."

Olvasószolgálati szempontú bibliográfia- talán ez a legjellemzőbb és egyben elismerő minősítés illik a szerzőpár új munkájára. Megnyilvánul ez abban is, hogy az állományban meglévő, kurrens könyveket szerepeltet a kötetben, de különösképpen abban, hogy az olvasószolgálat célkitűzéseinek megfelelően minősíti és értékeli a könyveket. Jó dolog, hogy az annotációkból világosan kiolvasható, hogy milyen olvasó rétegek, az olvasási kultúra milyen színvonalán állók számára ajánlható leginkább az ismertetett könyv.

Sajnálatos, hogy a kötetet elég sok nyomdahiba tarkítja. Feltehetően a munkatorlódás magyarázhatja, hogy a szerkesztői piros ceruza nem dolgozott elég szigorúan. Elkerülhető lett volna néhány pongyola megfogalmazás, néhány germanizmus. Olykor csorbát szenved a magyaros szórend, és következetesen visszatérő hiba figyelhető meg a vesszőhasználatnál.

A bibliográfia három külön mutatóval: a történelmi személyek mutatójával, tárgymutatóval és a művek szerzők szerint csoportosított betűrendes mutatójával zárul. Kozhely, hogy a mutatók az olvasót a könyvkiválasztásban, a könyvtarost a referenzmunkában és az ajánlásban segíthetik. Ebből a szempontból a történelmi személyek mutatója talán szükségtelenül is részletező. Vitatható a tárgymutató rendszerezése és felosztása is. Lehet, hogy furcsán hangzik, de a személymutató mellett az ajánló munka szempontjából a kötet felépítését követő hagyományos tartalommutató ígérkezik leghasználhatóbbnak.

Gondolatok egy új bibliográfiáról

(Mitru Ibolya: Korrajz és vádirat)

Nagy érdeklődéssel vettem kézbe a Korrajz és vádirat című ajánló bibliográfiát a jelenkori német prózairodalomról, melyet Mitru Ibolya nemcsak összeállított, ahogy a címlap verőjén olvasható, hanem írt is.

40 írói portré, 103 könyvismertetés onmagában is jelentős vállalkozás.

Mivel ajánló bibliográfia, elsődlegesen csak azokon a műveken keresztül mutathatja be az írókat, amelyek magyarul is megjelentek. Nem irodalomtörténet, de hézagpotló feladatokra is vállalkozik, írók bemutatására, akiket az irodalomtörténet még nem ismertet, vagy mert érdeklődésre nem tarthatnak számot, de az olvasókat, mivel tőlük könyv jelent meg, érdekel. Könyvtárosi-gyakorlati szempontból ez mindjárt szembetűnik, ha összevetjük a szintén most megjelent "Német irodalom" esszégyűjteményben és a jelen bibliográfiában szereplő írók névsorát.

Nagyra kell értékelni a szerzőnek azt a világos politikai vonalvezetését, mellyel az írókat a német történelem, ezen belül elsősorban a fasizmushoz fűződő viszonyuk szemszögéből mutatja be. Így világosan láthatjuk, hogy a XX. századi német irodalom legjava határozottan vagy kevésbé határozottan ugyan, de szembeszegült azokkal a sötét erőkkel, melyek a német népet tragédiába és pusztulásba kergették. Az antifasizmus ma is körünk egyik fő problémája, s a bibliográfia emiatt a politikai felvilágosítás fontos eszköze lehet.

A tartalomjegyzéket fellapozva, szembetűnik a szerkesztésben érvényesülő kettős szempont: első benyomásra a felosztás indokolt, de a fejezetcimek megkísérik az írókat politikai jelleg szerint csoportosítani. Külön fejezet foglalkozik az NDK-ban és külön az NSzK-ban élő írókkal. Ez a szerkesztés azonban nem szerencsés, például Leonhard Frank esetében, aki az első fejezetben szerepel, bár a bibliográfiában ismertetett legjelentősebb művei (Jézus tanítványai, Német novella) alapján is a harmadik fejezetben volna a helye. Ezzel szemben Kästner, a gyermekkönyvíró, akinek egy olyan regényét ismerteti, mely saját

szavaival: "egyszerű, szórakoztató, felnőtteknek szóló mesekönyv", még "a leleplező szatirát is nélkülözi" - a kétségbeesett lázadók közé kerül.

Az ajánló bibliográfia igen gazdag anyagot tár fel. Szinte senki sem hiányzik.

Nagy vállalkozás volt az életrajzok összeállítása. Ugy érzem, színvonaluk különböző, a legjobban sikerültek: Hesse, Seghers, Fűrberg, Boll és Borchert életrajzai.

Véleményem szerint a nagy regények cselekményének ismertetése hosszú annotációkban nehéz, talán reménytelen vállalkozás. Hogyan is lehet egy szerteágazó családregegy - mint a Buddenbrook ház, a négy kötetes József és testvérei, vagy akár bármelyik Seghers-regény - cselekményét két-három oldalon ismertetni?

Jó, hogy ez a bibliográfia megjelent. Gazdag anyagával (teljes bibliográfiáját adja a magyar nyelven megjelent XX. századi német irodalomnak) kitűnő segédeszköz olvasónak és könyvtárosnak egyaránt.

DÁVID GYULÁNÉ

v v v v v v v v v v v v

A mai angol regény

Merész és egyben úttörőjellegű kezdeményezés volt e bibliográfia megírása és megjelentetése. Egy ország irodalmából válogatni és ezzel bizonyos mértékig értékelést is adni, mindig nagy körültekintést igénylő feladat.

A XX. század angol regényirodalma ma már korántsem olyan "problémamentes", mint a megelőző évszázadé volt. Az irodalom irányzatainak, témájának, ábrázoló-módszereinek, műfajainak mélyreható változása állt be. Ezt, - az irodalomtörténetben,

oly jól érzékelt 3-étalakulást -, maga a történelem, a modern élet hozta létre. Az első világháború Angliát is megrázó gazdasági és társadalmi rendrengése is világossá tette, hogy az angol kapitalizmus addigi, viszonylag egyenletesebb fejlődésének az imperializmus korában már végeszakadt.

A bibliográfia korszak-felosztása, s az ismertetett művek mondanivalójának differenciáltsága jól érzékeltetik ezt a változást, útkeresést. Alapindulatában jó a különféle korszakoknál adott rövid történelmi-irodalomtörténeti értékelés; s a téma részletesebb kifejtése még inkább hasznára lett volna e bibliográfiának.

A tárgyalt könyvek kisebb mértékben az utolsó húsz, nagyobb részükben az elmúlt tiz évben jelentek meg. Dicséretes a szerkesztő törekvése, hogy egy-egy annotáción belül nemcsak az életúttal, s az adott irodalmi művel foglalkozik, hanem ezen túlmenően, általános képet igyekszik nyújtani az írók munkásságáról. Az írók életével kapcsolatban szerencsésnek tartottam volna az évszámokat nemcsak a névmutatóban, hanem a tárgyalt anyag-résznél is közölni.

Körültekingő és alapos munkát igényelt az irodalomjegyzék összeállítása, ezt a kötet végén, a szerzők műveinek felsorolása után találhatjuk meg. Jelentősége nemcsak abból a szempontból mutatkozik meg, hogy a könyvtárosokon túlmenően, tanárok és egyetemisták is jól használhatják, hanem abban is, hogy első rendszerezése az angol irodalomnál különféle folyóiratokban, monográfiákban megjelent cikkeknek, értékeléseknek.

A bibliográfia külső formáját tekintve nagyon stilusos, izléses köntösben jelent meg.

A szerkesztés munkáját Tóbiás Áron jó érzékkel, mérték-tartással végezte el. Az a tény, hogy a tárgyalt művek egy-két kiadványtól eltekintve a kerületi könyvtárakban hozzáférhetőek, a bibliográfia értékét nagymértékben növeli.

RADVÁNY TIBORNÉ

(((:)))

Radnóti Miklós bibliográfia

(Írói arcképvázlatok, 6.)

A FSzEK bibliográfiák gazdag családjának ezt az új kötetét elsősorban az eligazítást kereső olvasó szemével vettem kézbe. Tanulmányozása közben felébredt bennem a könyvtáros. Így is - de mint olvasó is -, a komoly, nagyon gondos munka értékét és hasznát átérezve, forgattam lapjait. 16 táblán és a bevezetőn kívül 108 oldalon, sűrű egymásutánban ismerkedünk meg a költő műveivel és a hozzájuk kapcsolódó tanulmányokkal.

Az összeállítás a "Verseskötetek" sorolásával kezdődik, kiadásuk irórendjében. Egy-egy kötet után megtaláljuk a sajtóban, tanulmánykötetben megjelent kritikákat.

Az "Antológiák"-ban található versek gazdag anyaga és a kapcsolatos kritikák következnek ezután. "Versei hanglemezen", "Kiadott megzenésített versei" címszó tartalma nemcsak a teljességhez tartozik, de klubdélutánok, irodalmi esték rendezőinek is hasznós lesz. "Műfordításai, Regényfordításai, átdolgozásai" már első áttekintésre is a költő érzelmi érdeklődéséről szólnak. /Például: La Fontaine; Karunga, a holtak ura. Néger mesék/; Shakespeare: Vizkereszt, vagy amit akartok; Montherlant: Lányok; vagy Cervantes: Don Quijote./ "Prózai művei", "A sajtóban megjelent novellái", "Önálló tanulmánykötetei és a róluk szóló ismertetések" című bekezdéseket követi: "Publicisztikai munkássága", "Tanulmányai, cikkei írókról, irodalomról", "Könyvismertetései, kritikái", "Képzőművészeti kritikája, Filmkritikái, Egyéb irodalmi munkásságá"-nak felsorolása.

A közel 300 szerző "Radnóti Miklósról írt tanulmány" - ának ismertetése már onmagában is mutatja, hogy milyen nagy visszhangra talált költészete az irodalmi életben.

Az "Életrajzi adatok", az "Emléktábla" a lexikális adatok gyors áttekintéséhez segíti az olvasót.

Demeter Tibor: "Radnóti Miklós a nagyvilágban" rövid összefoglalójából önkéntelen büszkeséggel vesszük tudomásul, hogy

Radnoti Miklós első fordítója francia volt, első önálló kötete Firenzében jelent meg olaszul és, hogy tizenegy nyelven olvassák verseit.

Nem mondanivaló híján ismertetem teljes részletességében a bibliográfiát. Az első, és végig megmaradó hatást ez a pontos, elhatárolt, áttekinthető és éppen ezért könnyen kezelhető felosztás tette rám. Csoportosítása, időrendje önmagában is egy sereg ismerethez juttat. Például:

- 1.) Látjuk belőle, hogy milyen időközönként jelentek meg a kötetek. Csak a felszabadulás utáni éveket tekintve: 1946, 1948, 1952, 1954, 1956-ban kétszer, 1959, 1960, 1961-ben háromszor, 1962-ben kétszer, 1963-ban kétszer, 1965.
- 2.) A kiadási formák gazdagsága kommentár nélkül is mutatja, hogy Radnóti Miklós szavát nemcsak a kortársak, de a következő nemzedék is érti, s gondolatait magáénak vallja.
- 3.) Az antológiákban cím szerint feltüntetett versek önmagukban is ajánló jellegűek, így segítségükre lehetnek a kezdő olvasóknak is.
- 4.) A Radnóti Miklós műveiről szóló gazdag irodalom ismertetése az érettségire, készülő diáknak, az egyetemistáknak, szakembernek és a könyvtárosnak egyaránt nagyon hasznos.
- 5.) Örömmel láttam, hogy a szerkesztés az anyagfelvételnél, ha lehetőség volt rá, több lelőhelyet is feltüntetett.

A gyűjtemény bevezetőjét Sós Endre írta, akit személyes ismeretség fűzött Radnóti Miklóshoz, így nemcsak a kortárs, de a közvetlen ismerős hangján is emlékezhet meg.

A bibliográfiai anyag pontos megjelölése, a nyomdai munka hibátlansága biztonsággal tokéletesnek mondható.

A tanulmányok és versek olvasásakor megérlelődött bennem a meggyőződés, hogy a bibliográfia hasznos és jelentős értékű.

Az a gondolat is felvetődött bennem, hogy jó lenne ezt a szépen összegyűjtött anyagot még "külön" is gyümölcsöztetni. Egy - az ifjúságnak szánt - olyan összeállításával, mely nem a tanulmányainál vagy hivatásánál fogva érdeklődőknek szólna, hanem a szép gondolatú, igaz verseket kereső fiatalokat vinné közelebb a költőhöz. Kiemelt versek részbeni, vagy teljes közlése és magyarázata, esetleg témacsoportok szerinti csoportosítása, tanulmányok közlése, vagy ha hosszabb lélegzetű - szemelvények idézetével - elérhető közelségbe kerülne költészete.

Olyan sok "értő" ember lelkét mozgatta meg Radnóti Miklós munkássága. Ezek visszhangja gyakorlatilag mégis passzív értékeknek mondható, mert szinte csak a Széchenyi Könyvtár folyóiratállományán keresztül hozzáférhető, kivéve néhány folyóirat 1-2 éven belüli számát, vagy a verskotetek bevezetőjét - utószavát - amennyiben mindegyik meg van a könyvtárnak.

Az olvasó, a könyvtáros nevében köszönetet mondok a bibliográfia megjelenésén munkálkodók közösségének, -mindenekelőtt a szerkesztő és összeállító Vasvári Istvánnak - ezért az értékes kiadásért, mely engem is hozzásegített ahhoz, hogy Radnóti Miklós költészetét jobban megismerjem.

GAÁL JENŐNÉ

20-as sz. gyermekkönyvtár

+ + + + +
+ + + + +

A történelemben bűvárokodók kedvére.

Korunkban a történelem kérdései iránt egyre nagyobb az érdeklődés. A történelmi irodalom iránti igény az olvasók, tanulók, kutatók legkülönbözőbb rétegeiben napról-napra nő. A "történelemben bűvárokodók" könyvével egyenes arányban nő az igény, hogy az olvasók biztosan el tudjanak igazodni a rohamosan szaporodó irodalomban.

Dr. Tolnai György: Az újkori világtörténet magyar-nyelvű irodalmának bibliográfiája azt tanúsítja, hogy a világ

történelmi irodalmának ugyan csak kis részét kitevő, s csak az 1860-1965 közötti évszázadra korlátozott termése is közel 2500 művet számlál. Az eligazodást a történelmi szakirodalomban általában megnehezíti egy sor sajátosság: tájékozódni kell térben és időben, földrajzi megoszlás és történelmi korszakok szerint, figyelembe kell venni az egyes művek tárgyalásmódját, színvonalát, anyagának, adatainak időtállóságát, természetesen és nem utolsósorban írójának világnézetét, történelemszemléletét, amely éppen az elmúlt évszázadban változott s fejlődött nagyon bonyolultan és szélsőséges határok között. Ez a bibliográfia azért jó, mert a szó teljes értelmében kalauz: földrajzi, időrendi, tartalmi, szakmai, világnézeti szempontból egyaránt orientál, az olvasót könnyen s gyorsan az érdeklődésének legjobban megfelelő szakirodalomhoz vezeti.

A bibliográfia további előnye, hogy a szorosan vett történelmi munkák mellett forrásanyagként közgazdasági, politikai, földrajzi, néprajzi, statisztikai, hadtörténelmi műveket is tartalmaz. A szerkesztő nagy figyelmet szentelt a marxista klasszikusok történelmi vonatkozású műveinek, monográfiáinak, cikkeinek, s ezeket analitikusan tárja fel. A feldolgozás teljességre törekszik, s csak a kifejezetten tudományellenes, fasiszta és sovíniszta irányzatú munkák maradtak ki a kötetből. A műveket annotálva, tartalmi ismertetéssel, tudományos és világnézeti értékeléssel adja közre. A szöveges annotáción kívül praktikus jelzetek is utalnak az egyes művek tudományos és ideológiai színvonalára, jellegére. Célszerű az is, hogy a Szabó Ervin Könyvtár központi könyvtárában fellelhető műveknél megtalálhatók a helyszámok is.

A bibliográfia szerkezete időrendi, s azon belül földrajzi csoportosítást követ. Először az újkorra vonatkozó összefoglaló történelmi irodalmat tárja fel kontinensenként, s ezen belül, országonként, majd az 1640-1788, 1789-1847, 1848-1870,

1871-1900 s az 1901-1917 közötti történelmi periódusok anyagát dolgozza fel hasonlóképpen. Az egyes bibliográfiai tételek sor-
számok, s lapszám szerint is szerepelnek. A jól áttekinthető
tartalommutatón kívül szerzői névmutató, történelmi személyi-
ségek névmutatója, s földrajzi mutató is segíti a téjázó-
dást.

Az olvasóknak rossz szokásuk, hogy nem olvassák el a
könyvek, különösen a bibliográfiák előszavait. Tolnai György
bevezetőjére külön is felhívom a figyelmet, mert munkája álta-
lános ismertetésén kívül szemléletes, érdekes képet fest a ma-
gyarnyelvű újkori világtörténelmi irodalom területi és korszak-
beli tematikus megoszlásáról, szakirodalmi sajátosságairól.

Meggyőződésem, hogy ez a bibliográfia mind a központi-
mind a kerületi könyvtárakban a szakirodalmi tájékoztatás ki-
tűnő segédeszközévé lehet, ha az olvasószolgálatban tevékenyke-
dők alaposan megismerik, s népszerűsítik. A központi könyvtár
értékes gyűjteményét is népszerűsítheti, ha megfelelő propagan-
dát kap, s elhelyezik kölcsönözhető példányait a szabadpolcon
is. A kerületi könyvtárakban is értékes tájékoztató-szolgálati
segédeszköz, annak ellenére, hogy a feldolgozott anyagnak csak
kis töredéke található meg a hálózatban. A kerületi könyvtárak
jól hasznosíthatják a bibliográfiát a marxista klasszikusok és
kézikönyvek elemző feldolgozása folytán.

Befejező gondolatként azt szeretném felvetni: nem ér-
né-e meg propagandát folytatni mind a központ, mind a hálózat
történelemmel foglalkozó, vagy azt tanító olvasói körében, hogy
eljusson mindazokhoz, akiknek készült.

CSOMOR TIBOR

Csomor Tibor: Tárgyszókatálogos a gyermekkönyvtárak

kézikönyvtárához

Kivitelezésben, tartalmában egyformán szép, színvonalas munka került a gyermekkönyvtárakba. Csomor Tibor kiadványa egy, a könyvtárainkban egyre erősebbé váló igényt elégít ki. Mindenki, aki gyermekkönyvtárban dolgozik, tapasztalhatja, hogy az utóbbi években milyen nagyfokú közeledés indult meg az iskolák és gyermekkönyvtárak között. Nemcsak mi igyekeztünk könyvajánlásainkban, s egyéb olvasószolgálati munkánkban fokozottabban figyelembe venni az iskolák tanmenetét, hogy ilyen módon segítsük a gyermekeket az elmélyült olvasás és kutatás megtanulásában, hanem a pedagógusok is egyre gyakrabban fordulnak hozzánk közvetlen, vagy közvetett úton kérdéseikkel, küldik be tanítványaikat a gyermekkönyvtárba különféle feladatokkal.

Ezeknek a feladatoknak a megoldásában, a kérdések megválaszolásában segítségünkre van a néhány éve rendszeresen gyűjtött, nagy gondal összeválogatott kézikönyvtári anyag, az olvasóterem, az ott megteremthető, s kiaknázható kutatási lehetőség. Ezt a lehetőséget könnyíti meg a Tárgyszókatálogos, a könyvtáros, az olvasó, s a pedagógus számára.

A könyvtár hitelének megőrzése, növelése rendkívül fontos. Az olvasók reference kérdéseire válaszolni kell, s tekintve, hogy ezek egyre szaporodnak, egyre többféle tárgyra vonatkoznak, a pontos válaszadás nem mindig könnyű. A könyvtáros hiába ismeri jól a könyvanyagát, természetszerűleg nem tudhatja mindannak az ismeretanyagnak forrását, amelyet a kézikönyvtári állomány rejt magában. A Tárgyszókatálogos itt nyújt nagy segítséget a könyvtárosnak, áttekinthető szerkezeti felépítésével.

Másrészt viszont kitűnően felhasználható a Tárgyszókatálogos olyan csoportos foglalkozáson, ahol célunk a tudományok összefüggésének bemutatása, így a fejtörőjátékokon, s a könyvtári eszközök használatának megtanítását célzó rendezvényeken.

Ambicionálja, felemeli a gyereket, önérzetet ad neki, ha látja, hogy saját színvonalán ugyan, de felnőtt számba vesszük. Sok és szívesen látott segítséget ad ez a kiadvány ezért a gyermekek számára is. Segíti törekvéseiben, ugyanakkor a könyvtárosnak is komoly segédeszközt nyújt annak a célnak az eléréséhez, hogy már gyermekkorban megtanuljanak önállóan kutatni, rendszerezni a tudományokat, megismerni azokat a forrásokat, ahonnan tudásanyagukat szerezhetik.

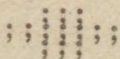
Tapasztalatok szerint fogalmi gazdagsága miatt a gyerekek körében igen népszerű. Vagy egészen új fogalmakkal találkozhatnak, melyekhez érdemes kutató szemmel és kézzel fordulniuk, vagy olyan nevekkel, melyekről már hallottak ugyan, de bővebb ismeretanyag szerzésére ez a fél-tudás lelkesíti őket.

Ajánlatos, kitenni a kézikönyvtárba ezt a könyvet, s a belső használat mellett kis olvasóink kezébe adni.

Végül pedig hasznos lenne, ha pedagógusaink asztalára is kerülne a Tárgyszókatalógusból egy-egy példány, mert biztos eszköze lenne a könyvtári és iskolai nevelőmunka további összehangolódásának.

A könyv anyaga gazdag, bevezetésében, összeállításában a gyermekkönyvtári munka jelentőségének, sokirányúságának a megértése látszik. Tőlünk gyermekkönyvtárosoktól függ, hogy lehetőségeit hogy használjuk ki.

JANCSOVICS KLÁRA

A Vörös Zászló Hőseinek útján. Utmutató és

bibliográfia

Lassan, de sikeresen megindult a gyermekkönyvtárak munkáját elősegítő bibliográfiák készítése. Ma még nem rendelkezünk a gyermekkönyvek szépségével vetélkedő bibliográfiákkal, leporellókkal, olvasási tanácsadókkal, de már készülnek olyan munkák, melyek segítenek megoldani aktuális

feladatokat, vagy kielégíteni égető szükségleteket. Ezek közé tartozik a szerény technikai kivitelű, ám annál fontosabb bibliográfiai-propagandakiadvány is, melyet Hargitai Nándorné és Oláh Attila készített, az úttörő-ifjúság ezévi programjainak támogatására.

A forradalmi hagyományok felelevenítése és ápolása áll az Úttörő Szövetség ez évi tervében megkülönböztetett figyelemmel. Lenin évforduló, 1848 márc. 15, 1919 márc.21, 1945 ápr.4. A magyar munkásmozgalom hősi útja, A Nagy Honvédő Háború, A csapatzászló ünnepe programjaihoz ajánl a kis könyv verseket, könyveket, filmeket, képzőművészeti alkotásokat. Tanácsokat, valódi segítséget ad ahhoz, hogy ezeket az alkalmakat tartalmasan, értelmi és érzelmi élményeket nyújtva ünnepelhessék az úttörőcsapatok.

Úttörővezetők, kultúrfelelősök ilyen problémákkal gyakran jelentkeznek a gyermekkönyvtárakban. Hasznos és időszerű volt, hogy ezt az anyagot központilag, mindenki számára hozzáférhetően publikálták. Ez időt, fáradságot takarít meg, s lehetővé teszi az igények módszertanilag is alapos és körültekintő kielégítését.

GÁLICZKY ÉVA

V V V V V V V V
V V V V V V V

Megjegyzések gyermekkönyvtári tanulmányokról

tanulmányokról

Örömmel tapasztaljuk, hogy az utóbbi évek során egyre több kiadvány foglalkozik a gyermekkönyvtári munka elméleti és gyakorlati módszereivel. Néhány hét leforgása alatt megjelent a Tapasztalataink sorozatban két kiadvány: az 5. szám: Császár Antalné: Játékos foglalkozások gyermekekkel, a 6.szám: Olvasószolgálati tapasztalatok két csepeli könyvtárban címet viselik és egy bibliográfiai jellegű kézikönyv: Csomor Tibor Tárgyszókönyve.

Az előző két kiadványról szólnék röviden, a Könyvtári

Hiradó adta terjedelmen belül. Először is: szerencsésnek tartom, hogy két tanulmány és egy játékos útmutató jelent meg egy időben. Dudás Franciska: Olvasószolgálat a Csillag-telepi gyermekkönyvtárban című dolgozata, ha egyben-másban vitára is kényszerülök vele, akkor is értékes tanulmány. Mindannyiunk egyik célja, ha hiányzik is még hozzá az egységes célkitűzés, hogy az általános iskolát végzők megismerjék a legfontosabb gyermekregényeket, ifjúsági műveket. Ezen túl, hogyan használják a folyóiratokat, a katalógust stb. E kérdéseket nem ártana több könyvtárban is megvizsgálni! Jó volna tudni a csepeli könyvtárban a 7. oldalon lévő b. és c. pontokban jelzett vizsgálatok milyen eredménnyel jártak? A 8. oldalon lévő kérdések megoldása a 9. oldalon kicsit pesszimista statisztikát tükröz: a gyermekek nagyobb része már elolvasta az ajánlott műveket. Lehet, hogy túlságosan igazodunk az iskolai oktatáshoz? Hiszen úgy néz ki, hogy az Egri csillagokat, A Pál utcai fiúkat, A kincskereső kisködmönt stb. már elolvasták és mindig e műveket ajánljuk. Felmerül a kérdés: nem volna-e célszerűbb - figyelemmel kísérve a kötelező irodalom olvasását s szükségszerűen ajánlva - erőnket más "standard" művek olvastatására koncentrálni. Azt hiszem, hogy az ajánlott könyvek jobb megválasztása a magyarázata, hogy a 12. oldalon szereplő, az ismeretterjesztő irodalom propagandájáról szóló statisztika jobban mutatja a gyermekkönyvtárosi munka eredményeit. E művek kívül esnek az iskolai kötelező olvasmányokon, így jobban érvényesül nevelő tevékenységünk. Talán joggal érzem úgy, hogy a 12. oldalon közölt statisztika után levont következtetés nem meggyőző, nem veszi észre a szerző, hogy mekkora különbség mutatkozott az ajánlott ismeretterjesztő művek javára.

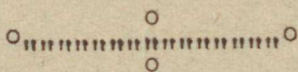
Dudás Franciska tanulmányának tanulságait csak helyeselni tudom és azt hiszem, hogy az egész gyermekkönyvtárügy javára válnék, ha gondolatait, tapasztalatait minden gyermekkönyvtáros figyelemmel kísérné. Várom az értékes tanulmány folytatását!

Friedrich Lajosné: Foglalkozás a 13-14 éves olvasókkal
egy csepeli könyvtár gyermekrészlegében, olvasásakor felmerült bennem, hogy a néhány évvel ezelőtt megjelent Hrenkova kötet, a fordítók, a szerkesztő minden törekvése ellenére is "csak" példa volt a gyermekkönyvtári munkához. Talán elérkeztünk oda, hogy saját könyvtári tapasztalataink alapján megírják a magyar "Hrenkovát". E tanulmány gondolatai ösztönöznek erre a javaslatra. Tézisszerűen jó néhány gondolat, kicsit bővebb indokolással, szinte indítója lehetne egy ilyen kötetnek. (Elsősorban az első néhány oldalra gondolok, míg a többi, más cikkekkel, tanulmányokkal összevetve lenne alkalmas egy ilyen kötetben.) Érdekesesek a fiúk és lányok olvasmányairól szóló adatok és elemzések. Azt hiszem, ezt sem ártana több gyermekkönyvtárban megvizsgálni és pedagógusok, pszichológusok véleményét kikérni további munkánkhoz.

Az előző nehezebb súlyú dolgozatok után könnyebb olvasmánynak tűnt Császár Antalné: Játékos foglalkozások gyermekekkel című "ötlettára". Nemrég Szombathelyen országos gyermekkönyvtárosi értekezleten Varga Balázs fejtette ki, hogy a gyerekek a könyvtárban sokoldalú szórakozási lehetőséget is találjanak. Tudjuk, ez az elképzelés nem új. Mégis sokszor okozott gondot, hogy milyen módszerekkel, milyen játékokkal foglalkozzunk a gyermekekkel. Császárné a könyvtárában már bevált játékokat ajánl. Ötletei, játékokai színesek, sokoldalúak, szívesen van bennük és minden gyermekkönyvtáros könnyen megvalósíthatja.

Talán nem lesz olyan gyermekkönyvtáros, aki e három tanulmányt nem olvassa el. Sokat vesztené vele!

PATAKI FERENCNÉ

A közelmúltban megjelent további kiadványaink ismertetésére - a következő számunkban térünk vissza.

(Szerk.)

AZ ADMINISZTRÁCIÓ JAVITÁSA ÉS CSÖKKENÉSE A KÖNYVTÁRAK SEGÍTSÉGÉVEL

Az Igazgatósági Tanács múlt év december 15-én, a K.K.O. szóbeli előterjesztése alapján megvitatott a kerületi könyvtárak adminisztrációjával és a könyvtártechnika helyzetével kapcsolatos néhány kérdést. A hozott határozatok arra osztónöznek, hogy közös erőfeszítéseket tegyünk a felesleges, vagy idejétmúlt adminisztrációs kötöttségek és eljárások megszüntetésére.

Mivel a Kezelési Szabályzat korrekciójának és mellékleteinek kiadását készültjük elő, most aktuális az adminisztrációs megterhelés felülvizsgálata is.

Leginkább a kerületi könyvtárak dolgozói tudnak választ adni arra, hogy mit látnak - a gyakorlati munka folyamatában - elhanyagolhatónak, mi az, amit egyszerűbben lehetne megoldani, milyen nyomtatványok kitöltése felesleges, vagy lehet-e mással helyettesíteni.

A tikettes és nyugtatömbös kölcsönzési eljárás hibáinak kijavítását (a kódjelek egységesítése, megfelelő színjelző kartonok biztosítása, a lejáratú tasakok megduzzadásának kiküszöbölése, a nyugtatömbök tartósabb megoldása stb.) ebben az évben folyamatosan meg kell oldanunk az ilyen kölcsönzési rendszerrel dolgozó könyvtárakban. - Ezeket a kölcsönzési eljárásokat nem terjesztjük ki az egész hálózatra, de a könyvtárvezető kérésére más könyvtárakban is bevezethetjük.

Ez évben több könyvtárban számsorba rakott ellenőrző cédulákkal végezték az állományegyeztetést. A könyvtárak egybehangzó véleménye alapján (tapasztalatainkat felhasználva) a jövőben ezt a módszert alkalmazzuk. Az eljáráshoz előre elkészítjük az ellenőrző cédulákat és írásbeli útmutatót adunk az egységes és körültekintő végrehajtás biztosítására.

Korábbi intézkedésünkben részletesen szabályoztuk a könyvek egyedi nyilvántartását. Ennek lényege, hogy a cimleltár-könyvek vezetését megszüntettük, hiszen a beszerzési jegyzékeken már hitelesítettük az állománybavételt és a könyv megkapta az

egyedi leltári számot. Az állomány ellenőrizhető, teljes vagyoni nyilvántartása a csoportos leltárkönyv (beszerzési és leirási) mellékleteivel együtt.

Mikó Zoltán

vv vv

Zenei közönségszervezőnk jelentéi:

A FILHARMÓNIA TERVEIBŐL

Az idei hangversenyévad messze kimagaslik az előző évek zenei teljesítményeinek sorából, mind a műsorösszeállítás, mind a közreműködő művészek tekintetében. Az évről-évre újra hallható, s mindig teljes házat vonzó nagy szerzők művei mellett sok elfelejtett alkotást, valóságos zenei csemegéket keltett életre ez a program.

Munkájának értékelésére s a koncerlátogatók véleményének megismerésére hívta össze januárban a Filharmónia a közönségszervezőket, s ez alkalomból jövő terveikből is megtudtunk egyet-mást. Előljáróban leszögezték, hogy az idei színvonal igen nagy áldozatokba került s nem ígérk, hogy a jövőben is tartani tudják... Mit várhatunk mégis az évad második felében s a továbbiakban, a jelzett "szerényebb keretek" között? Amit megtudtunk, az eléggé biztató. Bach h-moll miséje /Ferencsik vezényletével/, Fischer Annie és Anda Géza zenekari estje, valamint Zubin Mehta vendégszereplése fémjelzik a Tavaszi bérletet, amelyet az idén az orgona átépítési munkálatai miatt az Erkel Színházban fognak megtartani. Beethoven összes hegedü-zongoraszonátáját adja elő Pallagi János és Wehner Tibor a Kamarateremben. /Jegyek-

egyébként is kaphatók./ Hat estéből álló bérletben hallhatjuk az Állami Hangversenyzenekar tagjaiból alakult kisénekarral Bach Brandenburgi versenyeit, egy-egy XX. századi külföldi zeneszerző és Bartók műveinek kíséretében, a Zeneakadémia kistermében. (Azt a jogos kívánalmat, hogy egy este lehetőleg egy stílus legyen képviselve, egyelőre nem tudják teljesíteni.)

Nagy érdeklődésre tarthat számot a tervezett Bartók-ciklus is. A gordonka hívei ősszel Rosztropovics és Tsutsumi játékában gyönyörködhetnek. Jövő évi vendégeink között szerepel még Elisabeth Schwarzkopf, valamint Isaac Stern, de Yehudi Menuhin is újból hallhatjuk majd 1968-ban. Külföldön élő nagy karmestereink közül Doráti Antal és Solti György látogat el hozzánk ugyancsak 1968-ban.

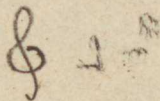
Elhangzott a kamarazene kedvelői részéről az a kívánság, hogy szívesen látnánk viszont a kiváló bécsi Musica Antiqua együttest és a már oly régen itt járt Wiener Oktettet is... Egyelőre azonban "csak" a Juilliard-vonósnégyes 1969-es látogatását ígérték meg.

Foglalkoznak a bérlőknek azzal a kívánságával, hogy "rövidebb" bérleteket bocsássanak ki. A nyári Károlyikerti bérletek már valószínűleg csak 4-4 estéből fognak állni.

Hangversenytermeink szűk befogadóképessége miatt felmerült egyes hangversenyek, különösen oratóriumok megismétlésének a terve is, esetleg bérleten kívül! Ennek a tervnek az életrevalóságát a Saul megismétlésének nagy sikere is bizonyítja.

Mindent egybevetve, várakozással tekinthetünk az elkövetkezendő zenei események elé.

KLINDA MÁRIA

PÁRTHIREK

Vezetőségválasztó taggyűlésünk után a pártcsoportokba a következő bizalmiakat választották:

Farkas Józsefné (2-es könyvtár), Gáliczky Éva, Hornyánszky Károlyné (központ), Kusnyár Lászlóné (37-es könyvtár), Radvány Tiborné (7-es gyerek), Rudas Klára (1-es könyvtár), Sugár Jenőné (19-es könyvtár), Urai Béláné (5-os könyvtár), Varjú Gézáné (31-es könyvtár).

- o -

December 25.-i taggyűlésen Révész Ferenc elvtárs tartott érdekes beszámolót a IX. Pártkongresszuson szerzett tapasztalatairól.

- o -

A pártvezetőség elkészítette féléves munkatervét, amelyet a taggyűlést megelőzően a pártcsoportok tárgyalnak meg.

- o -

Az intézet- és pártvezetőség együttes ülésén megtárgyalta a könyvtár 1967-es tervét.

- o -

Január 28-án a Fővárosi Tanács klubtermében szabad pártnapon Hantos János elvtárs, a Fővárosi Tanács VB elnökhelyettese, "Kongresszus után, választások előtt" címmel élénk érdeklődést kiváltó előadást tartott.

- o -

Pártszervezetünk új instruktora Á d á m Istvánné elvtárs, a VIII. kerületi PB munkatársa.

- - o - -

SZAKSZERVEZETI HIREK

Március 2-án, d.u. 4 órakor a központ ebédlőjében szakszervezeti küldött-értekezletet tartunk. A küldött-értekezlet napirendje:

- 1.) Beszámoló az Sz.B. és a Számvizsgáló Bizottság munkájáról
- 2.) A Szakszervezeti Tanács, a Számvizsgáló Bizottság, a Társadalombiztosítási Tanács és a budapesti értekezlet küldötteinek megválasztása

Ez úton is jelezzük, hogy a küldött értekezlet - a Budapesti Bizottság javaslatára - 39 tagú Szakszervezeti Tanácsot választ, amely a maga soraiból választja meg az új Szakszervezeti Bizottságot. A március 2.-i küldött-értekezletre a 10 fön aluli szakszervezeti csoportok egy küldöttet, a 10 fön felüli csoportok két küldöttet delegálnak, a szakszervezeti bizalmiakon kívül.

. . . xx . . .

Január 12-én a Központ ebédlőjében szakszervezeti küldött-értekezletet tartottunk, a szakszervezeti küldöttek és a szakszervezeti aktivisták részvételével. A küldött-értekezleten Urai Béla Sz.B. titkár tartott tájékoztatást az M.Sz.M.P. Központi Bizottságának a szakszervezeti munkáról szóló határozatáról. A küldött-értekezlet egyhangúlag elfogadta az Sz.B. 1967 évi költségvetési tervzetét, amelyet Molnár József gazdasági felelős terjesztett elő. Ugyancsak a küldött értekezleten zajlott le a Jelölő Bizottság megválasztása is. A Jelölő Bizottság elnöke: Szőke Tiborné, a Jelölő Bizottság tagjai: Bacsa Andrásné, Meiszner Tamásné, Mitru Ibolya, Pályi Éva, Svientek Sándor és Tamás Éva lettek.

. . . xx . . .

Negyven jelentkezővel megkezdődött az 1966/67 évi szakszervezeti oktatás. A december 15.-én megtartott első foglalkozáson 32 résztvevőnek Révész Ferenc elvtárs tartott beszámolót az M.Sz.M.P. IX. Kongresszusán szerzett élményeiről. A szakszervezeti oktatás bizalmija továbbra is Kondorosi Sándor maradt.

. . . xx . . .

Az Sz.B. december 10-én az 1-es gyermekkönyvtár helyiségében Téli-Ünnepséget rendezett dolgozóink gyermekei részére. Az Sz.B. a bizalmiak észrevételei alapján a résztvevők és a megajándékozottak korhatárát a tervezett 10 éves korról 12 éves korra emelte fel. A kellemes hangulatú rendezvényen az Állami Bábszínház művészei biztosítottak színvonalas műsort, amelyet a kicsi és nagyobb gyerekek egyaránt élvezettel néztek. A báb-műsor után "Téli-Ünnepség" kb. 200 gyermeknek nyújtott át ajándékokat. A sikeres rendezvényért köszönet illeti Csernák Bélánét, Kővári Józsefnét, Hiripi Lajosnét, az 1-es gyermekkönyvtár kollektíváját, a Gazdasági Osztály és a Kötészet közreműködő dolgozóit.

... xx ...

December 10 - január 10 között - kiküldött Sz.B. tagok jelenlétében - szakszervezeti csoporttertekezletek zajlottak le. A csoporttertekezleteken a szakszervezeti bizalmiak beszámoltak két éves munkájuk eredményeiről és problémáiról. Ez alkalommal került sor a szakszervezeti bizalmiak tisztségújítására és a kiküldöttek megválasztására. A bizalmiválasztások során 6 szakszervezeti csoportban következett be bizalmiváltozás.

KISZ HIREK

Január 19-iki taggyűlésünkön ünnepélyesen elbúcsúztattuk két "veterán" KISZ tagunkat, Oláh Attilát és Illés Zsuzsát. Ugyane taggyűlésünkön ismertette a vezetőség az 1967. I. félévi munkaterv-javaslatot, melyet a tagság egyhangúan elfogadott.

A KISZ február havi munkaterve:

Február 16: Taggyűlés. (A KISZ jellegének tisztázása.)

Előadó: Moldován elvtárs, a KISZ-vezetőképző iskola előadója)

Február 18: "Fiatal könyvtárosok találkozója"

× × × × ×

E Z T Ö R T É N T . . .

A 28-as könyvtárban február 2-án megalakították Az érettségizők klubját. Ennek célja, hogy a könyvtár messzemenő támogatást nyújtson a dolgozók esti gimnáziuma végzős haligatóinak az érettségire való felkészüléshez.

Ezt megelőzően a könyvtár Vers- és színműbarátok Körében A modern dramaturgia kutatási területei-ről számoltak be január 27-én.

. == .

A csillaghegyi könyvtár Művelődési körében január 19-én A művészi visszatükrözés sajátossága, január 20-án pedig Az erkölcs fejlődése címen tartottak foglalkozást. Előadó és vitavezető Pásztor Gyula tanár volt.

. == .

A 44-es könyvtár Fiatal Olvasók Klubjában Tóbiás Áron a felszabadulás utáni magyar irodalomról adott elő.

Ugyancsak a 44-es könyvtárban január 4-én A bibliai csodák és január 11-én A vallás és az ember címen rendeztek vitát Barna László főiskolai tanár, illetve Ponori Thewrewk Aurél vezetésével.

. == .

A 8-as könyvtár előadássorozatában Koczás Sándor egyetemi tanár Hazafiság és nemzetkozás című előadására került sor január 6-án.

. == .

A 44-es könyvtár Filozofiai Körében a január 10-i program A szocialista forradalom továbbfejlődésének perspektívája volt.

. -- .

A rákosszentmihályi könyvtár Művelődési Körében nagy sikere volt Paál József építészmérnök színes diapozitívvel illusztrált előadásának "A modern építészetről".

. -- .

A 29-es könyvtár gyermekrészlegében a kerületi általános iskolák V. osztályos tanulói egy csoportjának Barta Andrásné ismertette a tananyagukhoz kapcsolódó biológiai, történelmi és földrajzi tárgyú könyveket. Az előadást kiállítás tette szemléletessé.

. == .

A 8-as gyermekkönyvtárban január 31-én értékelték a Könyvtári faliújságon négy hónapon át nyilvántartott honismereti pontversenyt. A versenyben résztvevő 120 ifjú olvasó közül a legjobb eredményt elérők kaptak díjat. Ezt követte a Könyvtári eszközök jó felhasználását bemutató játékos vetélkedő. Cseppköveksodavilága, Aggtelek címen nagy érdeklődéssel kísért előadásra került sor február 8-án a Fényes Adolf utcai napközis osztály tanulóinak a 8-as gyermekkönyvtárban.

. == .

A 14-es gyermekkönyvtárban Három tavaszt ünneplünk címen örsi foglalkozás zajlott le január 2-án.

A magyar történelem kimagasló hőseiről, korukat megjelenítő regényekről tartottak ismertetést január 24-én ugyanott.

Több, mint 40 kisdobos könyvtárismereti vetélkedőn mérte össze erejét január 20-án.

. == .

A 15-ös gyermekkönyvtárban január 24-én író-olvasó találkozó keretében vitatták meg Kertész Erzsébet életrajzi regényét. Ugyanitt II. osztályos napközis gyermekeknek január 31-én mesedélután tartottak a könyvtárosok.

. == .

Milyen hosszú ideig élnek az állatok? Melyik a legerősebb állat? Miért épít várat a hód? - kérdésekre kaptak választ a február 2-i meseórán a 16-os gyermekkönyvtár kis olvasói.

. == .

Az iskolai Ki mit tud versenyhez kaptak segítséget a 23-as gyermekkönyvtár úttörő-olvasói január 24-én és 26-án. Ugyanekkor megtekintették A három tavaszt ünneplünk kiállítást.

Vidám téli délután címen vetítették 65 résztvevőnek mesefilmeket, majd osztottak ki az olvasószervezési verseny díjait a könyvtárosok január 17-én.

. == .

A 28-as könyvtár gyermekrészlege olvasóinak egy csoportja a Nemzeti Galériába látogatott, ahol a XIX. és a XX. század kiemelkedő festményeit tekintették meg.

Uttörőzászlók mesélnék címen tartottak őrsi foglalkozást január 31-én.

. == .

A 34-es könyvtár gyermekrészlegében Várkonyi Lajos január 24-én A repülés és hajózás történetéből címen tartott előadást

. == .

A 47-es könyvtár gyermekrészlegében Könyvbarát Kör-t alakítottak 30 olvasó részvételével.

. == .

A 41-es könyvtár gyermekrészlegének ifjú olvasói január 7-én olvasó-értekezleten beszéltek meg a könyvtár munkáját, a könyvek védelmét és olvasmányaikat.

. == .

Az 1-es gyermekkönyvtár olvasóinak Polgár Judit előadóművész tartott mesdélután február 16-án.

A 44-es és 45-ös könyvtár gyermekrészlegében meseórát, a 43-as könyvtár gyermekeinek könyvtárhasználati vetélkedőt szerveztek.

A 35-ös könyvtár gyermekrészlegében Szép Budapest címen tartottak dia-vetítést.

. == .

A Bibliográfiai és Propaganda osztály munkatársai múlt esztendei színvonalas, jó munkájukért intézetvezetői elismerésben részesültek.

. == .

Ez évtől kezdve műanyagborítóval látják el az új könyveket. A Kötetzet munkatársai a kerületi könyvtárak dolgozóinak bemutatót tartottak a műanyagborítás módjáról.

. == .

Collegium Musicum címmel a Belvárosi Népművelési Fórum és a Zenei Könyvtár ebben az évben az alábbi előadásokat tartotta, illetve tartja. A Bécsi klasszikusok sorozatban Beethoven-ről: január 17. Zongoraszonáták, variációk. Január 31. Versenyművek. Február 14. V. (Sors)-szimfónia. Febr. 28. Missa Solemnis, - Schubert-ről. Márc. 14. Dalok, kamaraművek. Márc. 28. Befejezetlen szimfónia.

. == .

SZEMÉLYI HIREK

Kinevezések

Bodor Bélánét, a 45-os könyvtár munkatársát múlt év december elsejével, ez év január elsejével pedig Baán Magdolnát, a 35-ös könyvtár, Bezsák Lászlóné repülőst, Farkas Juditot, az 1-es gyermekkönyvtár, Gehér Józsefnét, a 6-os könyvtár, Gyursánszky Zoltánét, a Nyilvános szolgálat, Hernádi Gyorgynét, a Feldolgozó osztály, Kelecsényi Istvännét, a 26-os könyvtár, Kendol Katalint, a 28-as könyvtár munkatársait nevezte ki az intézetvezető. Dr. Nagy Emilnét, a Katalógizáló csoport megbízott vezetőjét ugyan csak ez év január elsejével nevezte ki az intézetvezető.

Véglegesítés

Mohai Sándornét, a Gazdasági osztály munkatársát január elsejével véglegesítette az intézetvezető.

* * *

Megbízás

Az intézetvezető Tamás Évát bizta meg január elsejével a 20-as konyvtár vezetésével.

* * *

Athelyezések

Bicskei Máriát a 42-esből a 20-as konyvtárba, Lada Hajnal repülőst a 26-os és Varga Márta repülőst a 37-es konyvtárba helyezte át az intézetvezető.

Csöppös Teréz repülősi munkakörbe helyezte az intézetvezető.

* * *

Kilépés

Szarka József, a Kötészet dolgozója és Varga Ilona, a 2-es könyvtár munkatársa más munkahelyre távozott.

* * * * *

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

Választások előtt - könyvtári teendőinkről	Kerületi Könyvtárak Oszt. 1
Tíz éves a Könyvtári Hiradó 4
Mi a véleménye a könyvtárosi etikáról?	Kondorosi Sándor..... 6
Az olvasók kérdéseinek vizsgálata a Kongresszus időszakában	G. Ballagi Ágnes..... 12
Könyvtárunk 1966. évi jelentéséből	Tolnai György..... 14
Váratlan segítség	A 44-es kv. kollektívája 15
Ami az átlag mögött van . . .	Kerületi Könyvtárak Oszt. 15
Kerekasztal beszélgetés az "Új könyvek" katalógusról	Farkas Jánosné..... 19
Tájékoztató az 1967. évi céljuttalomra kitűzött feladatokról 23
ÚJ KIADVÁNYAINK:	
Cromwelltől Napóleonig. Ujkor I.	Gönczi Imre..... 25
Gondolatok egy új bibliográfiáról. Mitru I.: Korrajz és vádirat	Dávid Gyuláné..... 28
A mai angol regény	Radvány Tiborné..... 29
Radnóti Miklós bibliográfia (Írói arcképvázlatok, 6.)	Gaál Jenőné 20-as könyvt. 31
A historiában bűvarkodók kedvére . . .	Csomor Tibor 33
Csomor Tibor: Tárgyszókatálogos a gyer- mekkönyvtárak kézikönyvtárához	Jancsovics Klára 36
A Vörös Zászló Hőseinek útján	Gáliczky Éva 37
Megjegyzések gyermekkönyvtári tanul- mányokról	Pataki Ferencné 38
Az adminisztráció javítása és csökke- nése a könyvtárak segítségével	Mikó Zoltán 41
A Filharmónia terveiből	Klinda Mária 42
Párthirek 44
Szakszervezeti hírek 45
KISz hírek 46
Ez történt 47
Személyi hírek 50

A szerkesztésért és kiadásért Révész Ferenc igazgató felel
Budapest, Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár sokszorosítása
Szerkeszti és kiadja a Bibliográfiai és Propaganda Osztály
 Engedélyszám: III./400/s/1966/139/Bp.